

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

www.albaref.hu

2011. október • XVII. évfolyam 5. szám

„Református szentek”

(a Reformáció ünnepére)

„A Krisztusban megszentelt hívő testvéreknek, akik Kolossében élnek: kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól.” (Kolossé 1,2)

Sokan azt gondolják, hogy azok a szentek, akiknek képét vagy szobrát látni lehet egyes templomokban. Mások azt hallották, hogy valamilyen magas egyházi elismerés, ha valakit szentté avatnak, - viszont ennek is van egy első fokozata: előbb “boldoggá” kell őt nyilvánítani. Vajon mit tanít erről a Biblia? Miért szólítja az apostol az egész kolosséi gyülekezetet így, hogy “a Krisztusban megszentelt hívő testvéreknek, akik Kolossében élnek”? Vajon ki az “a valamennyi szent” (1,4), aki iránt a kolossébeli gyülekezet szeretete messze földön híressé lett?

Egyszer egy kisfiú nézett meg egy templomot az édesapjával. A templomnak sok szép üvegablaka volt, rajta színes bibliai alakokkal. A kisfiú egyszer csak megkérdezte: “Édesapa, kik azok a szentek?” Az apuka rövid gondolkodás után az ablakokra mutatott: “Látod, ők azok, akiket átsugárzik a fény!”

Simon András: Érintő kegyelem

A szent az, akinek Isten kezébe vette az életét. Az, aki tudatosan Jézus Krisztusnak adta magát, őszintén átgondolva és megvallva, hogy “nem a magamé, hanem az én hűséges Megváltómnak, a Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok.” (Heidelbergi Káté 1. kérdés-felelet) A szent szó eredeti jelentése az,

hogy “félre tett”, “elkülönített”. Akik Kolossében az egyedül igaz Istennek, az Úr Jézusnak “félre tették, elkülönítették” az életüket, azok az apostol szerint mind szentek, mert többé nem a világé, nem is önmaguké, hanem Istené az életük! Ez neked is szól, ezt a lépést Te is megteheted, kedves Olvasóm! Isten már döntött melletted, amikor az Úr Jézus feláldozta szent életét teérted, átvállalva minden bűnöd büntetését. Most Te jössz: szenteld oda Neki önmagad! Nála biztosan nem találsz elutasítást... (János 6,37) S bátran hidd el: Sok-sok „református szent-re” van szüksége ennek a mai, összekuszált világnak! Olyanokra, akiket átsugárzik Jézus fénye... (János 8,12) „Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” (Máté 5,16)

- Somogyi László -

Amit reformátorainkkal együtt vallunk a teljes Szentírás alapján:

- 1./ Solus Christus - Egyedül Jézus Krisztus által van üdvössége az embernek. (ApCsel 4,12)
- 2./ Sola Scriptura - Egyedül a Szentírás vezet el az élő Isten és az üdvösség útjának megismeréséhez. (János 20,31)
- 3./ Sola gratia - Egyedül kegyelemből adatik az embernek a bűnbocsánat és az örök élet. Emberi eszközökkel nem szerezhető meg, mert Isten kizárólag az ő Fiának váltságáért adja ezeket nekünk ajándékba. (Efézus 2,8-10)
- 4./ Sola fide - Egyedül hit által ragadhatóak meg és építhetőek az életünkbe Isten ajándékai. (Zsidók 11,6)

INTERJÚ VARGA TÜNDE SEGÉDLELKÉSSZEL

- Kérlek, mondj magadról valamit! Honnan jöttél, stb.

- Felvidéki vagyok. Érsekújváron születtem, 1985-ben. Két éves koromban Révkomáromba költöztünk. Tíz éve vagyok Magyarországon.

- És a családod?

- Van egy öcsém. Édesanyám református, édesapám katolikus. Már óvodás voltam, amikor megkeresztelték. Szüleim korán elváltak, kb. 4 éves koromban.

- Akkor ők nem is igazán hívők?

- Hát... Apukámnak volt tavaly egy balesete Horvátországban. Egy lejtőn ment biciklivel, elvesztette az uralmat a jármű felett, és egy szakadékba zuhant, de Isten kegyelméből nem a sziklákra, hanem pont egy bokorba. Talán pont ez mentette meg az életét. Nagyon erős agyrázkódást kapott, és azóta a jobb szemére nem lát. Állapota életveszélyes volt. Azóta sok mindenben megváltozott. Megtapasztalta az élet mulandóságát, s hogy hitre szükség van. Édesanyám is hisz valamilyen szinten, csak sok kérdése van, amiket még nem mert feltenni- azt hiszem.

- Apropó, mi a foglalkozásuk?

- Édesanyám tanítónő, édesapám fotósként, operatőrként dolgozik.

- Akkor honnan az érdeklődésed a hit iránt?

- Katolikus nagymamám volt nagy hatással rám kiskoromban, ő tanította meg nekem a Miatyánkot is. Aztán elsős koromtól fogva már én magam akartam hittanra járni. Nagyon érdeklődtem és vonzódtam Isten felé, minél többet meg akartam tudni Róla. A konfirmáció-előkészítő volt azonban az, ami igazán elindított a hit útján. Fazekas László nagyiszteletű úrral ott találkoztam először (most ő ott a püspök).

- Miért említéd őt név szerint? Olyan fontos személy volt ő az életedben? Milyen ember?

- Nem olyan „papos”. Tudott ve-

lünk viccelődni, tudott a nyelvünkön beszélni. Az életből hozott példákat. A konfirmáció közeledtével imádkoztam Istenhez, hogy mutassa meg, mit kell tennem a továbbiakban. Ekkor azt az Igét kaptam, hogy „Íme az ajtó előtt állok és zörgetek”. (Jel. 3,20) Ez megdobbantotta a szívemet, éreztem, hogy nekem szól, de még sejtelmem sem volt, hogy mit fog ez jelenteni. Csak azt éreztem, hogy valamilyen döntést kell hoznom.

- És...?

- Nyáron volt egy ifitábor, ahová ifj. Zimányi Józsefet is meghívták. Ott döntöttem az Úr mellett, ott tértem meg.

- A lelkészi pályát is ott választottad?

- Nem, ott még nem. Elkezdtem tanulmányaimat a Pápai Református Gimnáziumban. Mindez nagyon gyorsan történt. Hirtelen megtudtuk, hogy lesz egy nyílt nap, egy hét múlva már a felvételin ültem, és felvettek. Néha azt szoktam mondani, ha belenyúl Isten az életembe és fontos változást készít, az nagyon hirtelen szokott történni.

- Mi történt Pápán lelki szempontból, ami fontos volt?

- Pápát az otthonomnak éreztem, a diáktársaimat, barátaimat családtagjaimként szerettem. Nagyon jó közösség volt. Akkor még persze sok minden érdekelt: a magyar irodalom, a hittan, a kommunikáció, a pszichológia. A lelkészség felé való irányváltoztatás, akkor derült ki számomra, amikor rám talált ez az Ige: ; az Ézs. 42, 1-4+ 6-7.

„Ímé az én szolgám, akit gyámolítok, az én választottam, akit szívem kedvel, lelkemet adtam őbelé, törvényt beszél a népeknek...” stb. Így aztán beadtam jelentkezésemet a pápai teológiára, és a debrecenire, de oda nem tudtam elmenni felvételizni.

- Kissé provokatívan fogalmazva: Nő létedre miért akartál lel-

fotó: Déber Gábor

kész lenni? (sokan azt gondolják, hogy ez nem nőnek való pálya)

- Úgy gondolom, ha valaki hittel szolgál, és az életét is úgy éli, hogy példává tud válni a gyülekezet számára, nem kevésbé alkalmas, mint egy férfi. Persze férfi és nő máshogy vannak teremtve. A férfiak eredeti rendeltetésük szerint inkább alkalmasak vezetésre (ugyanakkor felhozhatom Bogáti Szabó István püspök Hol vagytok férfiak? c. cikkét <http://www.parokia.hu/hir/mutat/2713/>, amely arról tanúskodik, hogy valahogy felborult a világunk, felcserélődnek a szerepek, A nőknek manapság sok mindenben bizonyítaniuk kell... és sok helyütt hiányoznak az erős férfiak. Én úgy gondolom, hogy a nőket is megáldotta olyan tulajdonságokkal a jó Isten, ami szintén hasznára válik a gyülekezetnek. Bár Pál apostol megemlíti, hogy nő ne tanítson a gyülekezetben, de tudjuk, akkoriban a nők nem tanultak, nem volt meg az a háttérük, mint a férfiaknak. Ugyanakkor a Biblia arról is tanúskodik, hogy Isten a nők által is szólt pl. Hulda próféta asszony- Jeremiás felesége, vagy éppen Debóra által, akinek az egyik legszebb himnuszt

köszönhetjük a Szentírásból. Ezen kívül Jézusnak női tanítványai is voltak, akik körülötte szolgáltak. Ő nem küldte el őket maga mellől. Szóval úgy gondolom ennek is némileg megvannak a Bibliái alapjai, Isten a különböző szolgálatokra mindenkit hív, és a többi azon múlik mennyiben nyitott erre egy gyülekezet, és mennyiben fogadja el egy lelkesítő ajándékait, hogy ő miben lehet áldás a gyülekezet számára.

- Hogy kerültél hozzánk, a mi gyülekezetünkbe?

- Steinbach püspök úr mondta, hogy Fehérváron szükség lenne segédlelkészre.

- És hogy fogadtak Téged?

- Nagy szeretettel.

- Milyen feladataid lesznek itt?

- Én fogom tartani a vasárnap esti istentiszteleteket. Idősothonokban fogok szolgálni. A Németh László Általános Iskolában hittanoktatás lesz a feladatom. Foglalkozni fogok fiatalokkal, időnként én tartom majd a Biblia-kört, néha keresztelek, esketek illetve temetek. Ott szolgálok, ahol szükség van rá.

- Ismerted már korábban Székesfehérvárt?

- Nem, de a legszebb városnak tartom Magyarországon. Az egész belváros nagyon szép. A fekete macskaköves utcák a gyerekkori városomra emlékeztetnek. Ezt is ajándéknak tartom, egy kis darabnak az otthonomból is- ha mondhatom így- amit a szívemben őrzök, mint egy kis szelencében, ahogy az emberek a féltett kincseiket szokták. A gyökereimet sosem felejttem el, számomra nagyon fontos az, hogy felvidéki magyarként tapasztaltam meg és éltem meg a magyarságomat. Nagyon sokat adott nekem, és ad ma is.

- Hogy érzed itt magad?

- Még nagyon új számomra itt minden, és van még bennem egy jó adag izgalom. Ebben a gyülekezetben sokat lehet tanulni. Egymást érik a programok. Szeretnék minél több helyre beülni, minél több tapasztalatot szerezni. Egyik célkitűzésem: a gyerekeket megfogni. Olyan hittanórákat szeretnék tartani nekik, hogy a gyerekek vágyakozzanak oda. Ne csak egy óra legyen, hanem közösség is.

- Mit csinálsz szívesen szabadidőben?

- Nagyon szeretek énekelni. Kicsit tudok gitározni. Beléptem a kórusba. Szeretek szavalni, szeretem a verseket, a musical-eket, művészeteket.

- Milyen terveid vannak még?

- Mozgássérültekkel és értelmi fogyatékosokkal is szeretnék foglalkozni, a gyógypedagógiát is el szeretném végezni, még nem tudom mikor, hogyan. Úgy tapasztaltam, hogy a sérült embereknek sok esetben nagy hitük van, sok szeretet lakozik bennük, sokat tanulhatnánk tőlük, ha elfogadnánk, hogy ők is épp olyan értékesek, mint mi, csak mások, nem kevesebbek, csak mások. Isten így ajándékozta őket a világnak és nekünk is. A szakdolgozatomat is erről írtam: „A sérültek helye az egyházban” címmel.

- Mit mondanál zárszóként?

- Szeretettel jöttem ide, és remélem, hogy a testvéreknek is minél több örömet tudok szerezni.

- Köszönöm az interjút. Örülünk, hogy köztünk vagy!

- Én köszönöm, hogy itt lehetek.

- Schrenk Éva -

SIMON ANDRÁS GRAFIKUS- ÉS ÉLETMŰVÉSZRŐL

- kiüresedett edény lehessenek -

Egy gyülekezeti tagunk ajánlására jutottam el Simon Andrásához, s volt szerencsém beszélgetni vele.

Megnéztem többszáz grafikáját, beleolvastam meditativ jellegű írásába. András élete és gondolatai folyton a szeretet körül forognak. Volt egy krízis az életében, amikor nem tudta, hogyan tovább. Ekkor átadta életét az Úrnak, s kérte, hogy segítsen rajta, mondja meg, mit tegyen, adjon hozzá tehetséget, s ő azt fogja tenni, amit Ő sugall.

Ekkor „kapta” András az egyedül rá jellemző nagyon egyszerű, de sokat mondó „egyvonalas” grafikai stílust, amihez később bölcs gondolatok is társultak, s így megszülettek verses-képes könyvei, melyek Isten üzenetének hordozói.

Simon András ihletett művész. Magát kiüresíti, hogy egy nála nagyobbak adjon helyet magában, s ezt ragadja meg, ezt fejezi ki. Grafikáját, de írásait is bárki megértheti, azok bárkit megérinthetnek.

András közvetlen ember, aki szívesen beszélget a munkája iránt érdeklődőkkel. Szívesen fogad látogatókat szerdánként 12-18 óráig Budapesten a Várfok utcában (rövid sétányira a Széll Kálmán tértől) a cukrászda fölötti galériájában.

Grafikáiból, könyveiből, képeslapokból, könyvjelzőkből stb. vásárolni is lehet, de ne mulasszátok el a vele való beszélgetést se. András bölcs ember, lehet tőle tanulni.

A Békeesség újság első oldalát pedig mostantól az ő grafikai díszítik.

Miért? Azért, mert modern, kifejező, s minden témához van hozzáillő alkotása.

Befejezőképpen Andrásról idézek néhány sort, amit vegyünk magunkra! Nekünk is szól!

*„Egyedülálló hangszer vagy
Isten kezében.*

*Engedd, hogy a Lélek által
megszóaljjon benned az üzenet,
amelyet rajtad keresztül
szeretne közölni az Úr.”*

Fogadjuk Simon András grafikáit odafigyeléssel, mélyedjünk el bennük, mert üzenetük van! Hála az Úrnak!

Schrenk Éva

(Simon András könyvei kaphatók a Széchenyi utcai keresztyén könyvesboltban) – a szerk.

A NYUGDÍJAS ÉLET CSODAPERCEI

A református nyugdíjas klub tagjai hálaadó szívvel köszönhetik Istennek és a kis „művészeknek” a csodaperceket, melyekben részesülhettünk az Időskorúak Világnapja alkalmával.

A Zámolyról jött Jucika néni – mint vendég – nyitó verse: „Szeressétek az öregeket!” a gyerekeknek is tanulságul szolgált.

A Talentum iskola 2. osztályosai Mészáros Szilvia és Sáriné Rádi Zsuzsa tanító nénik irányításával folytatták a műsort. Elejétől végéig szívét melengető, feszült figyelem követte a kis apróságokat. Percről percre fokozódott a lelki hatás, megjelentek a könnyek. A csillogó szemekből boldogság sugárzott. Éreztük, hogy nekünk akartak örömet szerezni. Csodáltuk, hogy mennyi példás cselekedetét ismerték Jézusnak. Én is kisiskolásokat tanítottam – anno 21 évvel ezelőtt – de nagyon fáj, hogy a nevét sem ejthettük ki Jézusnak. Boldogok azok a gyerekek, akiknek a szülei olyan iskolát választottak, ahol a tárgyi tudás mellett fontos a lélek ápolása is. Megható volt a két édes-apa szerepvállalása, ami szerintem példaértékű.

A műsor Túrmezei Erzsébet csodálatos versével ért véget. Marikánk művészi átéléssel szavalta el az alkalomhoz illő gyönyörű verset.

A jutalom sem maradt el. Déberné Irénke a vezetőket virággal, a gyerekeket megérdemelt csokival jutalmazta.

A műsor hatása még bennünk élt, mikor Jassóné Ida tanárnő elkezdte színvonalas, képekkel illusztrált előadását a Szent Földről. Hálával a szívünkben köszöntük meg, hogy a helyeket, ahol Jézus született, járt, tanított, szenvedett – ha képekről is – de láthattuk, átélhettük.

A hiterősítő ének és ige sem maradt el. Az apostolkodásról az élenjá-

ró, felkészült Tóth Sándor nyugalmazott lelkipásztor gondoskodott. Istennek legyen hála, egészségét, bölcsességét tartsa meg sokáig.

Programunk második felében Pétervári István presbiter, feleségével Marikával köszöntötték az aktuális névnaposokat egy-egy igés képeslappal. Majd kötetlenül jókat beszélgettünk sütizés és teázgatás közben. Egy-egy ilyen találkozás közelebb hoz, erősödünk egymás hite által, szolgálataink példáival.

Azt gondolom, hogy akik itt lehettünk ezen a tartalmas délutánon, hálát adhatunk Istennek. A ref. ny. klub jó irányt mutat! Imádkozzunk azokért, akik még nem találták meg nyugdíjas közösségüket! Hívogassunk az ismert bibliai Igével:

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve és én megnyugvást adok Nektek.” (Mt. 11:28)

A ref. gyülekezeti ház tárt kapuja várja szeretetközösségébe azokat a testvéreket, akik szomjúhozzák a jézusi szeretetet.

Végezetül – de nem utolsósorban – ajánlom mindenki figyelmébe G.B. Shaw ma is aktuális gondolatát:

„Ha az emberiség meg akar szabadulni abból a pokolból, amelyet önmagának készített, nincs más útja, mint amit a Názáreti mutatott.”

Egyedül Istené a dicsőség!

Soli Deo Gloria!

Áldás, Békeesség!

Szabóné Miklós Eszter

Ref. ny. klub tagja

Óbecsey István

Szeressétek az öregeket

Nagyon szépen kérlek titeket,
Szeressétek az öregeket.
A reszkető kezű ősz apákat,
A hajlott hátú jó anyákat.
A ráncos és eres kezeket,
Az elszürkült, sápadt szemeket.
Én nagyon kérlek titeket,
Szeressétek az öregeket.
Simogassátok meg a deres fejeket,
Csókoljátok meg a ráncos kezeket.
Öleljétek meg az öregeket,
Adjatok nekik szeretet.
Szenvedtek ők már eleget,
A vigasztalóik ti legyetek.
Én nagyon kérlek titeket,
Szeressétek az öregeket.

Ne tegyétek őket szűk odúkba,
Ne rakjátok őket otthonokba.
Hallgassátok meg a panaszukat,
Enyhítsétek meg a bánatukat.
Legyen hozzájuk szép szavatok,
Legyen számukra mosolyotok.
Én nagyon kérlek titeket,
Szeressétek az öregeket.

Ők is sokat küzdöttek értetek,
Amíg fölnevelkedtetek.
Fáradtak ők is eleget,
Hogy ti módosabbak legyetek.
Ők is elfogadtak titeket,
Mikor Isten közéjük ültetett.
Azért én kérlek titeket,
Szeressétek az öregeket.

Ha majd az örök szeretet
Elhívja őket közületek,
Ti foglaltok el helyüket,
Mert ti lesztek majd az öregek.
S mindazt, mit nekik tettetek,
Azt adják nektek a gyerekek.
Azért előre intelek titeket,
Szeressétek az öregeket.

BECSÜLETESSEGRE TÖREKEDJ, NE NÉPSZERŰSÉGRE!

Ted Engstrom írja: „A világnak szüksége van olyan emberekre, akiket nem lehet megvásárolni; akiket köt az adott szavuk; akiknek a jellem fontosabb, mint a gazdagság; akiknek véleményük és akaratuk van; akik felülmúlják hivatásukat; akik nem haboznak kockáztatni; akik nem veszítik el egyéniségüket a tömegben; akik kis dolgokban éppoly becsületesek, mint

nagy dolgokban; akik nem mennek bele semmilyen egyezménybe a rosszal; akiknek törekvései nem saját önző vágyaikra korlátozódnak; akik nem fogják azt mondani, hogy azért tették, mert „mindenki ezt csinálja”; akik őszintén megmondják barátaiknak a rossz híreket is, nemcsak a jókat, igaz barátok jó és rossz sorban egyaránt; akik nem hiszik, hogy a si-

ker eléréséhez a legjobb eszköz a körmonfont ügyeskedés, a ravaszkodás és a keményszívűség; akik nem félnek kiállni az igazságért akkor sem, ha az nem népszerű; akik nyomatékosan nemet tudnak mondani, még akkor is, ha az egész világ igent mond.”

Presbiter-választáskor tartsuk szem előtt ezeket a sorokat is! A Mai Igéből idéztem. – a szerk.

PRESBITERJELÖLTEK BEMUTATÁSA (November 6-án választás!)

Amrein Zoltán

Ehhez a gyülekezethez névlegesen a keresztelőm és a konfirmációm óta tartozom, azonban aktív gyülekezeti hitéletet 1996 óta élek. Ebben az évben fogadtam el Jézus Krisztust személyes megváltómnak Isten nagy kegyelméből. Eddigi szolgálatom főként a gyülekezeti csendes napok, csendes hetek szervezésében valósult meg. Leginkább a missziói bizottságban szolgálhattam, ezután is ott szeretnék Isten dicsőségére tevékenykedni. Iskoláimat Fehérváron, illetve Pécsen végeztem. Jelenleg egy informatikai cégnél hálózati rendszerek kiépítésével foglalkozom. Feleséggel, aki szintén aktív tagja gyülekezetünknek, két kiskorú gyermeket nevelünk. Köszönöm szüleimnek, hogy felneveltek, és segítenek a mai napig is. Isten ajándékaiként tekintek egész családomra. Köszönöm a gyülekezet bizalmát!

Dr. Bíró Zsuzsanna

Gyökereim Somogy megyébe nyúlnak vissza. Balatonfenyvesen nőttem fel, innen 1982-ben kerültem Székesfehérvárra. Református vallásom apai örökségem, apai nagyanyámnál, Somogyjárdon töltött idők meghatározóak életemben. Itt kereszteltek és itt konfirmáltam. Nagyapám és édesapám hosszú éveken át voltak presbiterei egyházközségüknek.

Két majdnem felnőtt leány édesanyja vagyok. Nagyobbik leányom, Zsuzsanna nyáron végzett a Szingapúri Egyetemen Nemzetközi tanulmányok - Közpolitika szakon, most állást keres. Ágnes lányom most kezdte a Moholy-Nagy László Iparművészeti Egyetem Textil szakát. Székesfehérváron ügyvéd, társasági szakjogász vagyok. Férjemmel közösen hoztuk létre a Bíró és Vári Kovács Ügyvédi Irodát. Elsődlegesen polgári joggal, ingatlanügyekkel, cégek működéséhez kapcsolódó jogterülettel foglalkozom.

A Székesfehérvári Református Egyházközség tagja, 2000. január óta presbitere, a Mezőföldi Református Egyházmegye jogtanácsosa vagyok. A presbitérium és az egyházközség munkáját a gazdasági és iskola ügyek, valamint minden jogi szaktudást igénylő feladat ellátása során tudom segíteni.

Csókás Szabolcs

Feleséggel, s 3 gyermekünkkel, (Simon – 14, Réka -11, Flóra -9) immár hetedik éve lakunk Fehérváron. Feleségem Fülöp Márta a Talentum Református Általános iskolában matematikát és fizikát tanít, a gyermekeink is itt tanulnak 8., 5., és 3. osztályban. A középiskolát itt Fehérváron végeztem, majd a Kandó Kálmán Főiskolán, illetve az ELTE programozó matematikusi szakán szereztem diplomát. Tanulmányaim befejezése után 1996-ban helyezkedtem el a Metro Áruház budaörsi központjában. Jelenleg is itt dolgozom, a számítástechnika osztály egy részlegét vezetve.

1989-ben adtam át életemet Jézus Krisztusnak. 1992-ben konfirmáltam Válon. Miután Fehérvárra költöztünk, csatlakoztunk a református gyülekezethez. Mára már rengeteg szállal kötődik az egész családnak ehhez a közösséghez. Az elmúlt években a nyári táborok, férfinapok, Bárkaklub, a Református Napok szervezésében vettem részt. Szeretném, ha a gyülekezeti munkám során Jézusnak arra a kérdésére, amit Péternek tett fel - „Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem?” - egyre több ember tudná teljes szívvel és léttel azt válaszolni: Igen Uram Jézus, szeretlek.

Dr. Dandé Sándor – nyugdíjas fogorvos

„Orando et laborando” olvasta 1945. szept. 1-én a 10 éves falusi kis parasztyermek az első latin szavakat a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumának homlokzatán. A Szavak harmóniája, zenei hangulata, és szépsége megnyugtatták.

A másnapi tanévkezdés osztályfőnöki óráján a táblára ez volt írva: „Imádkozzál és dolgozzál!” Ezek voltak iskolánk lelkekbe, szívekbe vésett szavai. Ez volt az első olyan emlék, amellyel elindította a kisiút életútján a Református Nagytemplomban vigyázó szeretetet, bátorságot, és hitet adó jó Isten. Most, 76 évesen jött el ennek igazi eredménye, hogy köszönetemet kifejezve, megtisztelve érzem magam azért, hogy életem befejező szakaszában, a presbiteri szolgálatban Isten szolgálója lehessenek.

Köszönettel: Dr. Dandé Sándor

Deli Géza

1950. november 7-én Csetényben születtem ahol kereszteltek és, konfirmációs fogadalmat is tettem. Gépipari szakközépiskolát végeztem. 2010 végén 45 év munkaviszony után vonultam nyugdíjba. 1976-ban kötött házasságomból két gyermekem született, akik szintén reformátusok. Édesapám és a nagypapám is presbiterek voltak a húgom és vejem jelenleg is presbiter.

Az egyházi munkából eddig is kivettem a részem. Legutóbb például a Budai úti játszótér kiépítésében vettem részt, de már előtte is több alkalommal segédkeztem a Budai úti templom körüli terület csinosításában ahova általában a fiam is el szokott kísérni.

Presbiterré választásom esetén továbbra is akarom segíteni a közös munkát.

Dóczi István

1942. augusztus 7-én születtem Székesfehérváron. Zeneiskolai fagott-szolfézs szakos tanári diplomát szereztem. Egyetlen munkahelyem a Várpalotai Zeneiskola volt, ahol mint nyugdíjas most is dolgozom. 28 évig voltam a Veszprémi Szimfónikus Zenekar tagja, 1993-tól a Székesfehérvári Alba Régia Szimfónikus Zenekarban játszom.

Hitre jutásom a gyülekezet ifjúsági csoportjában történt. Egyházi szolgálatom: diákkoromban a gyülekezet kórusában énekeltem, majd annak időleges megszűnése után 1984-ben újjászervezője lettem és vezetem azóta is.

1963-86-ig a Székesfehérvári Evangélikus gyülekezet kántora voltam. 1986-tól kántori szolgálatot látok el a református gyülekezetben. Presbiteri szolgálatom kb. 25 éve folyamatos.

Képzettségemnek megfelelően a jövőben is elsősorban az egyházzene segítségével szeretném mások hitrejutását elősegíteni és szolgálni addig, amíg Isten segít ebben.

Farkas Istvánné

Heves megyében, Szilvásváradon, református lelkészcsaládban nőttem fel testvéremmel együtt. Házasságom révén kerültem Székesfehérvárra.

Mint minden ember életét a szülői ház meghatározza, így hatott az én életemre is a tőlük látott töretlen hit, példaértékű élet, ami követésre méltó volt számomra és gyermekeink számára is. De a hitet nem lehet örökölni - bármilyen Istenhez hű környezetben is élünk - hanem lelkünknek alkalmassá kell válnia befogadására. Így érintette meg lelkemet a hit, és vezet, irányt mutat, óv életem minden helyzetében. Ebben a reménységben próbáltam nevelni gyermekeimet férjemmel együtt, akik mára már hitüket gyakorló felnőttekké váltak. Közülük a legidősebb református lelkész lett.

A legfontosabb számomra a helytállás a nekem rendelt helyen. „A Lélek megnyilvánulása azért adatik, hogy használjon vele” ott ahová Isten állít – a családban, a barátaim közt, a munkahelyemen és minden helyzetben amilyenbe naponként kerülök.

A Talentum Református Általános Iskolánk tanára vagyok. Örülök, hogy én is részese lehetek tanítványaink tudását és lelkét formáló időszaknak, és tagja lehetek tantestületünknek. 2005 óta vagyok gyülekezetünk presbitere, és iskolaügyi gondnoka.

Fülöp Zoltán

55 éves építészmérnök vagyok. 11 éves korom óta, az egyetemi tanulmányi időt leszámítva Székesfehérváron lakom, a szintén építész feleségemmel. Két felnőtt gyermekem már Budapesten él. Házasságot Budapesten a lágymányosi református templomban kötöttem, de a konfirmációm, a gyermekeim keresztelője és konfirmációja itt Fehérváron, a Széchenyi utcai templomban volt.

A református egyházzal hívő szüleim révén kerültem kapcsolatba, édesapám 1998-ig, haláláig több cikluson keresztül töltött be aktív presbiteri szolgálatot. 10 éve saját családi cégnél dolgozom, tervezéssel, beruházások lebonyolításával és műszaki ellenőrzéssel foglalkozom. A vállalkozók sokszor túlhajsolt, időzavarral küszködő élete rám is jellemző.

Presbiteri tisztséget 12 éve vállaltam először. A hivatásomhoz kapcsolódó vállalt feladatokat igyekeztem legjobb tudásom, és az egyház érdekeinek messzemenő figyelembe vételével elvégezni. Segítettem a Budai úti templom befejező munkáit. Ekkor kezdődött meg az új gyülekezeti ház építése, amit a feleségemmel együtt terveztem. A kivitelezését anyagbeszerzésekkel, napi műszaki ellenőrzésekkel szerveztem. 6 éve építési gondnoknak választott meg a presbitérium. Ebben az időszakban fejeztük be a gyülekezeti központ építését, majd ezt követően a Talentum Református Iskola folyamatos rekonstrukcióját és a tetőtér beépítését terveztem és bonyolítottam le. Jelenleg folyamatban van a műemlék templomunk felújítása, melynek belső téri munkáit a következő évben tervezzük elvégezni. Az Egyházközség többi ingatlanjainak is igyekeztem jó gazdája lenni, az aktuális felújítási, karbantartási munkák elvégzésével, szervezésével.

A munkákat és a költségeimet nagy részben Isten és az egyház iránti hálából, adományként végeztem. A következő presbiteri ciklusban – megválasztásom esetén – folytatni szeretném a megkezdett munkákat, ehhez Isten és Egyházközségünk tagjainak támogatását, áldozatos segítségét kérem.

Dr. Halász József

„A kegyelmi ajándékokban pedig különbség van, de ugyanaz a Lélek.

A szolgálatokban is különbség van, de ugyanaz az Úr.” 1Kor 12, 4-5

2000 óta élek Székesfehérváron, azóta a Budai Úti Gyülekezetrészhez tartozom. Rozsnyói utcai otthonunkban négy generáció él együtt. Feleségemmel, Dr. Peukert Erikával és három gyermekünkkel (Eszter, Anna, András) igyekszünk aktív tagokként együtt létezni a közösséggel. Feleségem megértő hitves, anya, házi orvos, ellenőrző főorvos. Családapaságom mellett orvosként, tudományos koordinátorként lelkileg érintett gyermekek gyógyításával és nehézségeik megértésével foglalkozom.

Napról napra több és több kegyelmi ajándékkal találkozom, tanulok másoktól, akiket sokszor, valahol, valakik már elengedtek. Ez a hivatásom.

Dr. Horváth Zoltán

Nádasdladányban 1949. május 19-én születtem, édesanyám református, édesapám katolikus volt.

Székesfehérváron végeztem az általános iskolát, majd a S.E. Gépipari Technikumba jártam, 1967-ben érettségiztem. Ezután a SZIM Szfvári Köszörűgépgyárban dolgoztam 5 évig mint technikus, lakatos és esztergályos. Ezt követően a BM szolgálatába léptem, és a Fejér megyei Rendőr főkapitányságon, majd 35 évi szolgálatom utolsó 10 évében a Sárbogárdi Rendőrkapitányság vezetőjeként szolgáltam. Nyugdíjas kort elérve szolgálati viszonyom itt szűnt meg. Rendőrtiszti Főiskolát 1974-ben, jogi egyetemet 1994-ben végeztem. Feleségemmel 1971-ben kötöttem házasságot, n. Bujtár Annával, aki katolikus. Két, ma már felnőtt korú gyermekem van. Isten kegyelméből született kis unokám, Péter 1,5 éves. Édesanyámmal kisgyermek korom óta a Széchenyi úti református templomba jártunk, ahol nagyanyám is mindig ott volt 7 gyermekével. 1962-ben itt konfirmáltam Bódás János nagytiszteletű úrnál.

3. ciklusra vagyok gyülekezetünknel presbiter jelölt, két ciklusos szolgálatom alatt nagy szeretettel igyekeztem dolgozni, a Tanítvány és a Hit Remény Szeretet alapítványunkban (utóbbi kuratóriumának elnöke vagyok). A Budai úti templom építésére létrejött alapítvány alapító tagjai közé tartoztam.

Az Egyházmegyei Bíróság tagja vagyok. Szívesen dolgozok missziós és diakóniai feladatokban, legfontosabb feladatok közt is fontosnak tartva a hittestvéreim megkeresését, megszólítását.

Ha presbiter lehetek, ezen a területen szeretnék továbbra is dolgozni, a Feketehegy Szárazrét Bibliakörben és a Budai úti gyülekezetrész két részterületén is. Egyedül Istennek köszönhetek mindent.

Huszár Zsolt

1973-ban születtem Székesfehérváron. 15 éves koromban fogadtam el személyes megváltómnak Jézus Krisztust. 1995-ben a Széchenyi utcai templomban kötöttem házasságot református feleséggel. Enikővel két gyermeket nevelünk. Péter fiam 10. évfolyamos a budapesti Baár-Madas Református Gimnáziumban. Barnabás fiam óvodás korú.

Ifjúságomtól kezdve vállaltam szolgálatokat a gyülekezetben. Kezdetben az iratterjesztésben, az ifjúság vezetésében, később a Békesség újság szerkesztésében, nyomdai munkáinak előkészítésében. Jelenleg a Bárka Klubban és a férfinapok szervezésében vállalom feladatokat.

Presbiterként 12 éve szolgálom a gyülekezetben. Pár évvel ezelőtt megbízást kaptam a kommunikációs gondnoki tisztség betöltésére. Szolgálataim részét képezik a gyülekezeti honlap rendszergazdai feladatainak ellátása, valamint a gyülekezeti rendezvény plakátok és szórólapok elkészítése. Az Úr kegyelmében bízva, szeretném folytatni a megbízatásomat.

Illés László

„Viseljetelek gondot azért magatokra és az egész nyájra...” (Apostolok Cselekedetei 20,28)

1969. február 11-én születtem Budapesten nem hívő családban. Édesanyám gyógyszerügyi szakasszisztens, Édesapám a kommunista rendszer honvédtisztje (alezredesként ment nyugdíjba). Anynyira merev volt az akkori rendszer, hogy a keresztelesemre is titokban, a lakásukban került sor nagyszülői és keresztanyai kérésre.

20 éves koromig nem találkoztam Isten igéjével, bár szüleimmel igazán boldog gyerekeveket töltöttem el. 1989-ben kerültem be a székesfehérvári református ifi-be az egyik barátom meghívására. Ez a találkozás mérföldkő volt az életemben, és nagy szerepet játszott későbbi hitre jutásomban is. Itt ismerkedtem meg a feleséggel is, akivel 1990-ben kértük Urunk áldását házasságunkra. 3 gyermekünk született Anna (1991), Ádám (1993), és Áron (2000).

Gyakorlatilag 1990-től tartom magam a székesfehérvári református gyülekezet tagjának, bár hivatalosan csak 2008-ban lettem gyülekezeti tag, amikor feleséggel együtt, Somogyi László Nagytiszteletű Úr felnőtt konfirmandus csoportjában hitünket megvallva sikeres konfirmációs vizsgát tettünk.

Nagy megtisztelés, hogy ajánlást kaptam a Budai úti gyülekezet rész egyik presbiteri tisztségének betöltésére. Bízom benne, hogy akár mint Testnevelési Egyetemet végzett pedagógus, akár mint a Külkereskedelmi Főiskolán államvizsgázott közgazdász, a Gyülekezet aktív és hasznos segítője leszek.

Incze Sándor (Széchenyi úti gondnok jelölt)

Erdélyben születtem. 1990-ben települtem át Magyarországra, és még ebben az évben kötöttem házasságot feleséggel. Isten 4 gyermekkel ajándékozott meg minket.

Fehérvárra érkezésünk után 1990-ben csatlakoztunk a belvárosi gyülekezet részhez, amit jelenleg is lelki otthonunknak tekintünk. Kenyérkereső szolgálati helyem a Magyar Honvédség 1995 óta, ahol jelenleg, mint szerződéses tiszthelyettes szolgálom Jézus Krisztust és a hazát.

1990-ben ismertem meg az Úr Jézust, és fogadtam be őt a szívembe. Hálából szolgálom őt 1996 óta a gyülekezetünk közösségében a kicsinyek között, mint hitoktató. Presbiteri szolgálatomat második ciklus óta töltöm be.

A jövőben is azt keresem, hogy hol szeretne látni az én szeretett Uram és Megváltóm, mert ha ezt teszem, tudom, hogy életem nem lesz meddő és gyümölcsstelen. *Boldog az a szolga, akit mikor megérkezik az Úr, ilyen munkában talál!* Luk.12.43

Incze Sándorné

Katinak hívnak. 1990-ben, Fehérvárra költözésünk óta járok férjemmel a Széchenyi úti gyülekezet részbe. Már a kezdetekben nagy szeretettel fogadtak bennünket az idejéről testvérek. Igazi támasz és segítség voltak négy gyermekünk felnevelésében.

Leleki otthonra leltem itt, forrásra, mely táplál, s amelyhez mindig jöhetek, ha szomjúhozom. Református iskolánkban dolgozom, a gyülekezetben gyermekmunkás vagyok, amit örömmel végzek.

Dr. Kántor Elemér

1955-ben születtem Várpalotán.

Több szalon kötődöm a Református Egyházhoz. Apai nagyapám inotai lelkész, anyai nagyapám székesfehérvári presbiter volt. 1974-ben költöztünk Székesfehérvárra, azóta vagyok tagja a gyülekezetnek.

1985-ben kötöttem házasságot Szabadi Eszterrel. 2 fiúgyermekkel áldott meg Isten bennünket. A Csomasz Tóth Kálmán énekkarnak 25 éve tagjai vagyunk.

Jelenleg egyházmegyei számvevői tisztséget töltök be. Bizonyos esetekben hétvégén is végzendő gyógyszerészi munkám miatt jelenleg pótpresbiteri jelöltséget vállaltam.

Ezeknek a feladatoknak szeretnék megfelelni Isten segítségével.

Dr. Mayer Péter

Esztergomban születtem, 1996 óta élek Székesfehérváron. Feleséggel, Ingriddel közösen neveljük három lányunkat: Zitát, Hannát és Katicát.

A Szegedi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának oktatója vagyok, ahol a jövő tanárainak, kutatóinak, különböző tanulmányokat végző szakembereinek képzése mellett a klasszikus, görög-római kultúra kutatásával foglalkozom.

Feleséggel együtt (bár hozzá képest egy napos késéssel), egyetemistaként tértem meg: adtam át életemet Krisztusnak, és ismertem meg Őt személyes Megváltómnak. 2006 óta vagyok tagja a Székesfehérvári Református Egyházközség presbitériumának; gondnokként a testvérgyülekezetekkel való kapcsolatépítéssel foglalkoztam, emellett elsősorban oktatási intézményeink munkáját kísértem figyelemmel, és igyekeztem lehetőségeimhez képest segíteni azt.

Tudatában vagyok működésem hiányosságainak és gyengeségeinek, mégis nagyon hálás vagyok azért, hogy részese lehettem egy áldásokban rendkívül gazdag presbiteri ciklusnak – óvodánk és iskolánk folyamatos kiépülésével, gyülekezeti központunk létrejöttével, templomunk felújításával, gyülekezetrészeink megújulásával, új lelkipásztoraink munkába állásával és sok más áldással egyetemben.

Megtérésem után nem sokkal ez az ige jutott elém:

„Aki pedig minket veletek együtt Krisztusban megerősít és felken, Isten az. Ő pecsétjével el is jegyzett minket, és a Lélek zálogát adta szívünkbe.” (2Kor. 1,21-22)

Kívánom, hogy az előttünk álló hat évben ne csak én éljem meg egyre erősebben és mélyebben, hanem presbiteri szolgálatom során gyülekezetünk is, hogy mit jelent Isten kiválasztottjaként, az Ő „pecsétjével” és „jegyeseként” élni, s hogy milyen a „Lélek zálogával”, az Ő „megerősítése” mellett élni az életünket.

Miklós András

52 éves vagyok, nős. Budapesten születtem, Cecén nevelkedtem.

Szüleimtől kora gyermekkoromtól láthattam és tanulhattam, hogy mekkora Urunk van, és hogy mindenben mennyire Rá bízhatjuk magunkat.

Középiskolát Székesfehérváron, felsőfokú tanulmányaimat Dunaújvárosban végeztem. Munkahelyem SAPA Profiles Kft.

1982-ben kértük házasságunkra Isten áldását. Ekkor költöztünk ebbe a városba. 5 gyermekünket, akiket a mi Mennyei Atyánktól kaptuk, szeretetben neveltük feleséggel, ma már mind az öten felnőttek.

Már fiatalon is fontos volt számomra az Úr Jézussal való naponkénti kapcsolat, de igazi döntésre 1985-ben jutottam, amikor is megláthattam a 139. Zsoltárban leírtak szerint, hogy mennyire ismer engemet az Úr, mennyire számon tart mindent, ami velem, velünk történik. A legapróbb dolgainkban is megláthatjuk keze munkáját. Mindezek alapján megérthettem és elfogadhattam Jézus Krisztus értem való áldozatát.

Egyházközségünknek már több ciklus óta vagyok presbitere. Nagyon fontos számomra, hogy ezt az Istentől kapott feladatot lelkiismeretesen végezzem.

A most következő választásra is úgy készülök, hogy ha az Úr munkával kíván megbízni továbbra is, akkor azt Tőle kapott feladatként, az Ő bölcsességével végezhessem.

ifj. Miklós András

28 éves vagyok. Hívő, keresztyén családban születtem, akiktől nagyon sokat tanultam. A Pápai Református Kollégium Gimnáziumában érettségiztem, a Pécsi Tudományegyetemen diplomáztam. Az IBM-ben dolgozom, mint Associate IT Specialist, az Országgyűlés Hivatalában és a Fehérvár Rádióban, mint rendszeradminisztrátor.

2 hetes korom óta járok a székesfehérvári gyülekezetbe. Gyermekkoromban tértem meg, de az Isten megismerése még mindig tart.

2 éve az Aktivifi mindennapjait szervezem. Hiszem, hogy Jézus Krisztus meghalt értem, és hogy minden nap gondja van reám.

Nagyon szeretem a keresztyén közösségeket és alkalmakat, ahol az Isten igéjét hallgathatom. A presbitériumban szeretnék az Isten kedves tagja lenni, és ha feladatra kérnek majd fel, azt az Ő áldásával végezni.

Miklós Gábor (főgondnok jelölt)

1954-ben születtem Budapesten, református család gyermekeként. Gyermekkoromat Cecén töltöttem, itt konfirmáltam és itt jártam ifjúsági bibliaórára házasság kötéseimig.

1981 óta vagyok, ill. vagyunk feleségemmel a székesfehérvári gyülekezet tagjai. Isten két gyermekkel áldotta meg házasságunkat, akik közben felnőttek és bekapcsolódtak a gyülekezeti életbe.

1986-ban fogadtam el az Úr Jézus Krisztust életem személyes megváltójának. Ez megváltoztatta életemet, viszonyulásomat családomhoz, környezetemhez és az egyházhoz is.

Több cikluson át vállaltam a presbiteri tisztelet, 15 éve szolgálok missziói gondnokként.

Presbiteri és gondnoki feladataim közé tartoztak a különféle missziói és egyéb alkalmak szervezése, lebonyolítása, evangelizációs, ill. külmisziós alkalmak, gyülekezeti csendesnapok szervezése is. Isten kegyelmében bízva, az Ő segítségével szeretnék tovább munkálkodni gondnoki, főgondnoki szolgálatban.

Gépipari Technikusi oklevelet szereztem itt Székesfehérváron, majd Videotoni munkaviszony után gépész diplomát kaptam Dunaújvárosban. Ezután kisebb helyeken, majd a volt Alcoa-Kőfém-ben dolgoztam műszaki szerkesztőként. Jelenleg nyugdíjas vagyok.

Feleségem pedig iskola védőnő, aki hű társam minden szolgálatban.

ifj. Miklós Gábor

1982-ben születtem. Szüleim azóta vittek rendszeresen templomba, gyülekezetbe, és olyan helyekre, ahol az élő Istenről és Jézus Krisztus közelségéről hallottam. Ifjú koromban találkoztam az Úr Jézus megtérésre hívó szavával, aminek engedve behívtam Őt a szívembe, és átadtam Neki életem irányítását. Az Ő kegyelméből élek, és azzal szeretnék szolgálni, amit Tőle kaptam, hogy azt tovább adjam.

A templomok harangozását programozom, és a szükséges karbantartásokat a toronyban elvégzem. A nyári többgenerációs táborok szervezésében és lebonyolításában is részt vettem. Alkalmanként kisebb feladatokat, szolgálatokat vállaltam (takarítás, pakolás, videózás, ifjúsági szolgálatok).

2 éve élek házasságban, egy gyermeket kaptunk az Úrtól.

A Fogyasztóvédelmi Felügyelőségen dolgozom.

Nagy János (Maroshegyi gondnok jelölt)

1942. július 15-én születtem, Székesfehérváron lakom, Maroshegyen.

Megtérésem óta, 1958-tól vagyok mindenkor lakóhelyemen a református gyülekezet aktív tagja. Székesfehérváron 1978 óta élek, azóta presbiter, a maroshegyi gyülekezet részben kántor, 2000-től a maroshegyi gyülekezet részben gondnoka és temetőgondnok vagyok, részt veszek a miszióban. A gyülekezet részben kántoraként is szolgálom.

43 éve élek házasságban, 3 felnőtt fiúnk, 4 unokánk van. Nyugdíjas éveimet töltöm.

Nagy Jánosné (Pénzes Katalin)

1944. január 10-én születtem, Maroshegyen lakom.

13 évesen döntöttem Jézus mellett, hitemet gyülekezetben mindenkori lakóhelyemen – kis kihagyás után – 21 éves korom óta gyakorlom.

Székesfehérvárra 1978-ban költöztünk. Igyekeztem a diakóniában résztvenni, segíteni, ahol tudok. Közel 10 éve, 1996 óta végzem a maroshegyi gyülekezeti ház gondozását szeretetszolgálatként. 2006 óta pópresbiterként, majd behívás után presbiterként szolgáltam.

Az új ciklusban továbbszolgáltatnék a maroshegyi imaház gondozásában, a diakóniában, és amire Uram erőt ad.

43 éve élek boldog házasságban, 3 felnőtt fiúnk és 4 unokánk van, nyugdíjas vagyok.

Nagy Miklós

1996 óta gyakorlom hitemet. 1999 óta vagyok presbiter, a maroshegyi gyülekezetben szolgálok, az itt előforduló feladatokat végzem presbiterársaim segítségével.

Szolgálatom a szakmámhoz is kapcsolódik. Végzettségem mestercukrász, cukrász szakoktató. 1990 óta dolgozom saját vállalkozásomban.

Négy gyermekem van, két fiam egyetemista, lányom hetedik osztályos a Ciszterci Szt. István gimnáziumban, kisfiam elsős a Vasvári Pál Általános Iskolában.

Feleségem tanítónő, szakács, leendő mentálhigiénés segítő szakember.

A gyülekezettrész jövőjét, fejlődését összefogással, megértéssel, felülről jövő segítséggel tudom elképzelni.

Nagy Szabolcs

1978 májusában születtem Pápán. Szüleim tisztességre és becsületre neveltek, de igazán Megváltó Jézusom tud átfórnálni olyanná, hogy betölthessem küldetésem a családban, a gyülekezetben, a munkahelyemen. Közgazdászként Zalaegerszegen végeztem, ahol megismerkedtem párommal.

Ő vezetett bizonyágtevő életével az Úr elé, így 2000-ben én is átadhattam bűnös életem minden pillanatát Jézusnak.

Azóta munkálkodom a református gyülekezetben, bár konfirmációmra 2008-ban került sor, akkora értettem meg, hogy szükség van az én porszemnyi munkámra is az Úr országának építéséhez.

Három gyermeket nevelünk, akik a református gyülekezet fenntartásában lévő intézményekben cseperednek. Isten segítségével próbálok részt venni a gyülekezeti alapítványok gazdasági munkájában, az óvoda és az iskola mindennapjaiban illetve a gyülekezetben zajló események videós archiválásában. „Én önmagamtól nem tehetek semmit...” (Jn 5:30)

Németh Gyula

1948. október 31-én születtem Csóron, református szülők gyermekeként. Szülőfalumban kereszteltek, és itt is konfirmáltam 1962-ben. 1963-tól 1967-ig a székesfehérvári Ságvári Endre Gép és Híradásipari Technikum tanulója voltam, ahol gépészmérnöki oklevelet szereztem.

Ezt követően műszaki területen három diplomát szereztem.

Nős vagyok, két felnőtt gyermekünk van. 1974 óta élek Székesfehérváron. Egy amerikai tulajdonú ipari nagyvállalatnál dolgoztam, ma már két éve nyugdíjas vagyok.

Az elmúlt években többfajta szolgálatot is vállaltam presbiterként, mint Egyházmegyei Világi Tanácsbíró, Egyházmegyei Világi Tanácsos, és több éven keresztül voltam a székesfehérvári Református Egyházközség gazdasági gondnoka.

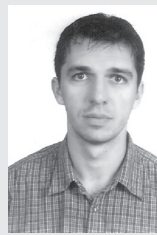
A megválasztandó presbitérium és a gyülekezet előtt a lekipásztor vezetése mellett nagyon sok megoldandó feladat áll. Isten kegyelméből ezek megoldásából szeretném kivenni a részem.

Németh Kornél

Negyedik presbiteri ciklusomat kezdeném el, amennyiben közösségünk erre érdemesnek minősít. 1964. június 6-án születtem Székesfehérváron. Szüleim elhunytak, családom nincs. Alap- és közép fokú tanulmányaimat helyben, míg a felsőfokút Zalaegerszegen végeztem. Jelenleg a MÁV törzsszervezeténél beszámolási szakértő beosztásban dolgozom Budapesten, napi ingázással. Római katolikus keresztségben részesültem. Az aktív vallásgyakorlást már korán elhagytam. A gimnáziumi évek során egy osztálytársamtól hallottam először arról, hogy az igazi hit nem csupán vallásgyakorlás, hagyományörzés, hanem kapcsolat Jézus Krisztussal. Életének vonzó kisugárzása hatással volt rám. Azóta olvasom a Bibliát és keresem azok közösségét, akik ugyanerről az élő hitről tesznek tanúbizonyságot. Beépülésemet a református közösségbe 1993-ban felnőtt konfirmációval pecsételt meg. Ezt követően hívtak a presbiteri testületbe, bár előzőleg fel sem vetődött bennem, hogy ebbe a vezető testületbe kerüljek. Kerestem és keresem, hogyan szolgálhatom az Urat és lehetek javára közösségünknek. A kedves gyülekezeti tagok számára leginkább az istentiszteleteket követően az iratterjesztésnél vagyok megtalálható a gyülekezeti központban. Tagja vagyok gyülekezetünk missziói és testvérkapcsolati munkaközösségének. A missziói látás tekintetében az evangéliumok magvető példázata a mintám, ahol a Magvető válogatás nélkül hinti mindenfelé a hitre hívás üzenetét. A testvérkapcsolati közösségben elsősorban a Kárpát-Medence leszakított területek református közösségeivel való kapcsolattartást érzem szívügyemnek

Reménységem, hogy szolgálatomat, Isten segítségével, be tudom tölteni a Zsidókhöz írt levél 12,1 szavai szerint: „Annakokáért mi is, akiket a bizonyságoknak ily nagy fellege vesz körül, félretéve minden akadályt és a megkörményező bűnt, kitartással fussuk meg az előttünk lévő küzdő tért”

Parall Balázs Gergely

34 éves vagyok, Székesfehérváron élek feleségemmel és három gyermekemmel. Felsőfokú tanulmányaimat a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán végeztem, ahol Földmérő- és térinformatikai mérnöki végzettséget szereztem. Jelenleg egy székesfehérvári kisvállalkozásnál építészvezetőként dolgozom. Azt gondolom, hogy a gyülekezetet az Úr segítségével leginkább műszaki (építési beruházások véleményezése, előkészítése), angol nyelvtudásom révén esetleg külkapcsolati vonalon tudnám segíteni.

A gyülekezeti életbe 2004-ben kapcsolódtam be, bár középiskolás korom óta, Bányai László lelkipásztor szépeplékű konfirmációs előkészítő órái révén már ismerkedtem a hívő élettel. Konfirmációmát követően - egy hosszabb kihagyás után - Dócziné Nelli néni hívására csatlakoztam gyülekezetünk énekkarához, melynek azóta is tagja vagyok. Nagy öröm számomra, hogy az énekszó által „kétszeresen” is dicsérhetem az Urat, és az Ő áldásait naponként megtapasztalhatjuk családjunkban. Valódi, Krisztus-béli életemet 2005 óta élem, azóta folyamatosan erősödöm lelkileg az engem körülvevő közösségek (kórus, gyülekezet) és személyes megtapasztalásaim által.

Pétervári István

Veszprémben, református családban születtem. Fehérvárra 1970-ben kerültem, mikor megnősültem. A gyülekezet életébe hamarosan bekapcsolódtam. Isten segítségével és a testvérek bizalmából már több cikluson keresztül presbiter lehetek. A mostani bizalmat köszönöm, a Mindenható segítségét kérve erőmtől telhetően ahol szükség van rám az elkövetkező időben is igyekszek helytállni.

Puskás Károly

1976-ban születtem, a gyülekezet tagja vagyok több mint tizenöt éve. Először Istenről gimnázium első évében halottam, majd osztálytársaim hívására csatlakoztam az akkori ifjúsági közösséghez. Később a „Hit és Élet” bibliaórákat látogattam és részt vettem a Csomasz Tóth Kálmán gyülekezetünk énekkarának szolgálatában. Közben megházasodtam, és született három gyermekem. Egyetérték és vallom a Biblia igazságait és református vallásunk elveit. Presbiteri megbízatás esetén szívesen vennék részt gyülekezetünk építésében, Isten által ránk bízott feladatok elvégzésében.

Sebestyén Gergely

Szül. hely, idő: Cece, 1949. Végzettség: Pénzügyi és Számviteli Főiskola.

Foglalkozás: bejegyzett könyvvizsgáló

A cecei gyülekezetnek 1967-től voltam tagja 1974-ig, amikor Székesfehérvárra költöztünk.

Feleségem üzemgazdász. Mindketten református családban nevelkedtünk.

Két leánygyermekünk van, mindketten gyülekezeti tagok.

A székesfehérvári egyházközségnek 1974. óta tagjai vagyunk feleségemmel együtt.

A Budai úti Új Református Templom Alapítvány Felügyelő bizottságának elnöke voltam. Jelenleg gazdasági gondnoki feladatokat látok el. A Mezőföldi Református Egyházmegyénél számvevői tisztséget töltöttem be.

A jövőben is végzettségemnek és szakmai tapasztalataimnak megfelelően szeretnék szolgálni.

Síró Imre (Budai úti gondnok jelölt)

„Ne azt keressétek, ami elválaszt egymástól, hanem ami összeköt !”

„Minden dolgokat szeretetben menjen végbe,…”

A világ olyan sokszor kínált és kínálni is fog olyan dolgot, ami elválaszt az embertársaimtól, testvéreimtől, családtagjaimtól, gyülekezeti tagoktól. A reklámokat, világi gondolatokat is figyelembe véve, könnyű sorozatosan rosszul dönteni, beszélni, cselekedni úgy, hogy eközben távolodom az emberektől, és ugyanakkor Istentől is.

Ennek volt köszönhető, hogy a Budai úti gyülekezet rész a templom épültével fokozatosan távolodott a másik két résztől. Nem csak a szeretet szavának nem engedtünk sokan, hanem kerestük tudatosan – vagy kevesebben – tudatalatt azt, ami egymástól elválaszt. Erre két presbiteri ciklus pótpresbitersége és a jelen ciklus presbiteri szolgálata akkor döbbsentett rá, amikor egy kb. 40 fős csoport kivált a lelkésszel együtt, majd kiségyházat alapítottak. Ez nagyon megviselt, családomat és a gyülekezetet is.

Alig volt templomba járó az elején, pedig nagytiszteletű Szabó Sándor, korábbi esperesünk, „szívét, lelkét” adta a kis csapat fejlődéséért. Vele az Úr vezetett bennünket, a 10-ből 4 presbiterrel és néhány szolgáló testvérrel, és a két gyülekezet rész segítségével, a gyülekezet rész építésében. Tudunk lelkészt választani.

Sok új családi programmal gazdagodva. Így végre családiassá vált a templom és a gyülekezet is. Hála Istennek sok új testvérrel gyarapodtunk. Hála azért is, hogy átjárogatnak a Széchenyi útról is, hála, hogy vannak visszatérőink is.

Továbbra is szükséges a gyülekezet építése, amiben hitem szerint ugyanúgy Krisztusra kell bízunk magunkat, mint eddig. „Egymás terhet hordozva” a biblia közepének intése alapján :„jobb az Úrban bízni, mint emberekben reménykedni”, szeretettel, alázattal, Isten és ember által megsegítve, és segítséget adva testvéreinknek, hiszem, hogy megnyugodhat a gyülekezet részben és a gyülekezetben Isten áldása.

A presbiteri ciklus első 3 évében még igen sok alkalommal kérem majd a testvérek segítségét a gondnoki munkámban annál is inkább, mert feleségemmel együtt még 5 gyerek ellátásáról, jó útba indításáról kell gondoskodnom. Szeretném a Keleti rész lelkészével, presbitereivel, pótpresbitereivel és szolgáló testvéreivel együtt „szeretettel” a gyülekezet lelki fejlődését, és híveinek és templomba járóinak gyarapodását szolgálni Isten dicsőségére.

Szabó Balázs

Református lelkészcsaládba születtem, így már eszmélésemtől az Ige, Isten megőrző kegyelme vett körül. Ezt a csodálatos irányítást életem – sokszor nem könnyű – történéseiben folyamatosan megéltem, ezért a kegyelemért igyekszem szolgálni az Urat, mintegy 30 éve presbiterként. Vegyész mérnökként kerültem Székesfehérvárra, Isten által rendelt házastársamat is a Széchenyi utcai templomban ismertem meg.

Munkáséveim alatt már tevékenyen részt vettem a gyülekezet életében (Öreg Fiatalok Köre /ÖFI/, Csomasz Tóth Kálmán Énekkar), nyugdíjasként pedig még több időt tudok fordítani a szolgálatra, elsősorban a Budai úti egyházzrészben és az egyháztag-nyilvántartásban.

Szabó József

"Csór községben születtem 1943-ban, ahol 1957-ben konfirmációi fogadalmat tettem.

Több évig a Csóri gyülekezet tagja voltam, majd a szakmai hivatás, és érvényesülés eltávolított szülőfalumból, és Isten közeléből.

A világ diktálta útra tévedtem, mint „elsodort polyva” és a „kémény füstje” tévelyegtem. De Isten kegyelme és szeretete magához vonzott, és a 80-as években bekapcsolódtam a székesfehérvári gyülekezet alkalmaiba, és 1991-től a gyülekezet tagja vagyok.

Megértettem, hogy Jézus Krisztus vére engem is tisztára mosott. Helyettem, miattam, és érettem adta oda magát ártatlanul a kereszten. Azóta minden igyekezetemmel keresem Krisztus országát és igazságát.

Családom is velem együtt a gyülekezetben találja meg a testvéri közösséget.

Két cikluson keresztül szolgálhattam a testület munkáját jegyzőként, amit nyugdíjasként is szívesen teszek, ha a testvérek erre megválasztanak."

Szabó Sándor

Lelkész szüleim sárbogárdi szolgálatán keresztül már korán részese lehettem a gyülekezeti életnek. A középiskolás éveimet a Debreceni Református Kollégiumban töltöttem, ebben az időszakban szólított meg személyesen Krisztus Igéje és fogadtam el Megváltómnak.

A villamosmérnöki diplomát Budapesten szereztem meg, majd 1983-ban telepedtünk le Székesfehérvárra feleségemmel, Demény Mónikával.

Házasságunkat Isten három gyermekkel ajándékozta meg, akik már felnőttek. Dávid, feleségével Mirával, és két gyermekükkel itt élnek Fehérváron, ők gyülekezetünk tagjai. Péter egyetemi tanulmányait befejezve Budapesten él és dolgozik. Éva iskoláit befejezve Budapesten él és fodrászként dolgozik. A Magyar Telekom hálózat üzemeltetési területén dolgozom vezetőként Budapesten.

A gyülekezet ifjúsági csoportjának a tagjaként ismerkedtem meg a székesfehérvári református gyülekezettel a 80-as évek elején. 1986-ban presbiteri szolgálatra kértek fel és részese lehettem a gyülekezet legújabb kori történetének. Lelki megújulások, válságok, majd a rendszerváltozás utáni gyarapodás és növekedés Isten megtartó kegyelméből történhetett.

A Budai úti Új Templom, az új Gyülekezeti Központ építése, legutóbb a Széchenyi úti templom felújításában való részvétel volt az egyik fő feladatomban az elmúlt években.

Ugyanakkor fontosnak tartom az óvoda és iskola működését, folyamatos fejlődését gyülekezetünk jövőjének zálogaként.

Gyülekezeti szolgálatom legfontosabb igéje a Róm. 9,16. *"Annakokáért nem azé, aki akarja, nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené."*

Szanyó Bálint

Pincehelyen születtem 1969. január 1-én. A szomszédos községben, Belecskán, református családban nevelkedtem. Középiskolás éveimet Székesfehérváron kezdtem, azóta vagyok a gyülekezet tagja is. Ez idő alatt számos alkalommal részt vettem a gyülekezeti gyermektáborokban, mint segítő.

Első diplomám a Károli Gáspár Református Egyetem Nagykőrösi Tanítóképző tanító-hitoktató szakán, másoddiplomám a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán, mint számítástechnika szakos tanár szereztem. 2000 óta vagyok presbiter, mely tisztségen belül az iskolát és óvodát segítő Igazgatótanács tagja is. Szívemen viselem a gyermekmissziót, - mint amin keresztül engem is megszólított Jézus.

Erőmhöz mérten igyekszem részt venni a gyülekezet és az iskola életében, ahol jelenleg is aktívan támogatom az informatikai rendszer fejlesztését és működtetését.

1998 óta dolgozom az IBM -nél, mint IT szakember. Informatikus és pedagógusi tapasztalataimmal szívesen szolgálom és segítem a gyülekezeti életet és az iskolai pedagógusi munkát.

Feleségem, Szanyóné Boros Ildikó a Talentum Ref. Ált. Iskola tanító-hitoktatója, valamint két fiúgyermekünk édesanyja, akik szintén az iskola tanulói.

Szanyó Gábor

1970-ben születtem Pincehelyen. Gyermekéveimet Tolna megyében, Belecskán töltöttem, itt is konfirmáltam 13 éves koromban. Ezután költöztünk Székesfehérvárra. Itt végeztem az iskoláimat, épület-villamosság szerelő lettem, majd leérettségiztem és mestervizsgát tettem. Dolgoztam az Ikarusban, jelenleg pedig a Densoban vagyok elektrikus. Szabadidőmben szívesen méhészkedek.

Feleségem a Református Ált. Iskolában tanít. Három gyermekünk van. Gábor fiunk 16 éves, a budapesti Baár-Madas Református Gimnázium tanulója, Boglárka hetedikes, Benjámin pedig első osztályos a Talentum Református Általános Iskolában.

Az Úr Jézus szeretetét korán megéreztem. Gyermekkoromtól fogva jártunk Istentiszteletre a szüleimmel és a testvéreimmel. Felnövekedve a Szentlélek segítségével a hitben is növekedtem és az Úr Jézus követőjévé váltam. Igyekszem úgy élni, ahogy kedves Igém tanít: Légy hű mindhalálig és néked adom az élet koronáját. Székesfehérvár maroshegyi részén lakunk, az itteni Imaházba járunk, ezt a gyülekezettrészt képviselem 2006 óta a presbitériumban. Fontosnak tartom a missziót ezen a területen.

Másik fontos feladatomnak tekintem az Óvoda és az Iskola működésének, munkájának segítségét, támogatását.

Szűcs Gábor

Sok szeretettel köszöntöm a Békesség Újság olvasóit és egyházközségünk tagjait.

Szűcs Gábor vagyok, a székesfehérvári református gyülekezet tagja, 35 esztendő presbitere. Isten szeretetéből és közösségünk tagjainak bizalmából 2011 őszén második presbiteri szolgálati ciklusomat kezdhetem. Bemutakozásommal könnyű helyzetben vagyok, hiszen sokan ismernek. Konfirmációm óta, 16 esztendeje ebben a gyülekezetben kezdhettem el hitéletemet, itt élhettem „ifis korszakomat” és szolgálhattam kisebb-nagyobb feladatok ellátásában.

Gyülekezetünk Kommunikációs munkacsoportjának vagyok tagja. Újságírói gyakorlatom és képességeim szerint igyekszem munkálkodni a 2012-es Református Egyházi Napok Dunántúl (REND) rendezvénysorozatát előkészítő sajtó és média csapat, a Rend Arculat Munkacsoport (RAM) tagjai sorában.

Mindemellett imádságos vágyam, hogy a reformátusság és egyházközségünk is úgy jelenhessen meg a "nem vallásos" külvilág számára, mint tradíciókat óvó közösség, ugyanakkor pedig a magyarság aktuális kérdéseire korszerű választ nyújtó, az evangéliumot hitelesen tükröző hitvalló gyülekezet.

Hálás vagyok, hogy segíthetem az egyházközség honlapjának tartalomfeltöltési munkáját. Ugyancsak hálaadásra ad okot, hogy egyházközségünk hírei, igeszolgálati, bizonyágtételi a helyi, megyei, az országos és Kárpát-medencei világi és egyházi médiában egyaránt helyet kapnak szép bizonyágtételként.

Magánéletemet tekintve jelenleg családommal Székesfehérváron élek, de készen állok olyan új utak megtételére, amelyeket Isten megmutat szakmai és magánéleti téren.

Jelenleg egy alapítvány munkatársaként a fővárosban és a megyében dolgozom a Kereszténydemokrata Néppárthoz kötődő szervezési és sajtómunka területén.

Tugyi István

37 éves vagyok. Már gyermekkoromtól fogva hoztak a szüleim a templomba, és azóta is ehhez a gyülekezethez tartozok. Itt kereszteltek meg, és tettem konfirmációi fogadalmat. Viszont megtéréshez ez nem volt elég, egy ifjúsági csendeshéten nyitotta fel Isten a szemem, hogy újjá kell születnem. Azóta törekszem igazán arra, hogy Isten vezesse az életem a keskeny úton, és szolgálhassak Neki. Párommal, aki magyar - vallásánár, 9 éve házasodtunk össze, itt élünk Székesfehérváron.

Három gyermekünk van, a két nagyobbik az Olajfa óvodába, illetve a Talentum Református Iskolába jár. Jelenleg Budaörsön dolgozok, informatikával foglalkozok. A gyülekezeti munkában elsősorban zenei szolgálatokban veszek részt. Az énekkar aktív tagja vagyok, szerkesztem a honlapját, a liturgikus alkalmakon kántorizálok. A gyülekezeti élet dinamikus fejlődéséhez ilyen módon továbbra is aktívan hozzá szeretnék járulni, valamint bármely más missziói, technikai célú tevékenységben is részt kívánok venni.

Tardy Györgyné (Fábián Edit Julianna)

Alig 21 évesen, 1996. tavaszán, a főiskola utolsó félévében léptem be először a székesfehérvári Széchenyi úti református templom kapuján. Azzal a szándékkal érkeztem, hogy a főiskola végzetével hazaköltözvén lelki otthonra találjak ebben a gyülekezetben. A győri Széchenyi István Főiskolán (ma már egyetem) működő MEKDESZ (Magyar Evangéliumi Diákszövetség) diákkörön – aminek utolsó éves diákként én voltam a vezetője – ajánlotta egy fiatal testvér e gyülekezetet, mint olyan helyet, ahol „az ígét tisztán, a biblia szerint tanítják”. Ez nekem akkor és azóta is nagyon fontos. 16 évesen lettem hitetlenből hívővé, de ez nem jelentette azt, hogy a „helyemre” is kerültem. Több gyülekezetbe, közösségbe is elmentem meghallgatni a tanításokat, de Isten a biblián keresztül mindig azt mutatta, hogy az adott közösség ezért, vagy azért nem a „tisztá forrás vizét” kínálja. Először a MEKDESZ diákkörben hallottam azt a tanítást – amit mi, reformátusok is vallunk -, hogy a biblia magyarázza önmagát. Az imádság, a bibliaolvasás és a testvérekkel folytatott beszélgetések során lassan tisztult a kép és sikerült gyökeret eresztenem az igaz hitben. Hálát adok Istennek, hogy jó útmutatást adott és ide vezetett. A közösség nyitott szívvel fogadott, így hamar be tudtam illeszkedni. Hivatalosan 1998 őszén lettem a gyülekezet tagja, amikor konfirmáltam. Ekkor kezdtem el járni a gyülekezet énekkarába és ebben a tanévben tartottam először vasárnapi gyermekalkalmakat a tízórás istentisztelet ideje alatt, mint „tisztelőbeli hitoktató” a Széchenyi úti régi gyülekezeti házban. Alig több mint egy év múlva családommal az ország másik részébe költöztünk, így már nem tudtam részt venni a gyülekezet mindennapjaiban, de azért figyelemmel kísértem. 2004-ben költöztem vissza a városba, és azóta vagyok újra tagja a gyülekezetnek. Igaz, ez a tagság eleinte kicsi gyermekeim miatt igen passzív volt, de ma már – a nagyobb gyerekeim mellett – újra aktívabb tudok lenni. Váratlan megtiszteltetésként ért, hogy pópresbiternek jelöltek. Szívesen elvállalom e tisztséget, ha a gyülekezet bizalmat szavaz nekem, abban a reményben, hogy hasznos tagja lehetek a Székesfehérvári Református Gyülekezetnek.

Vincze István

Három évvel ezelőtt azt mondtam volna magamról, hogy nevem Vincze István, születtem 1955. június 19-én egy erdélyi kisvárosban: Bánffyhunyadi, református családban.

Megkereszteltek, konfirmáltam, de hitetlenül éltem. Isten mégis irgalmasan hordozott, gyerekkoromban veszélyes betegségekből és helyzetekből is megmentett és végig kísérte életem.

1990-ben feleségemmel és kislányunkkal áttelepültünk az anyaországba, egy jobb és szebb jövő reményében. Sokszor foglalkoztatott az a gondolat, hogy az élet tartogat még valami különlegeset számomra és most már tudom, hogy az nem valami, hanem Valaki, mégpedig Jézus Krisztus.

De most boldogan mondhatom el, hogy az Ő megváltott gyermeke vagyok és "én és az én házam népe az Urat szolgáljuk."(Józs.24,15).

Számomra most az a legfontosabb, hogy a nevem be van írva az Élet könyvébe. Ezért minden nap áldom és dicsóítom az én élő Uramat, hogy méltatlan voltom ellenére nem hagyott elveszni és a jobb és szebb jövőt Benne megtaláltam, ami örök életre szól!

Nyílt előadássorozat (evangélizáció) a Széchenyi úton!

Bacskai Bálint Budapest-Józsefvárosi lelkipásztor

december 4-7-ig az alábbi címmel tart nyílt előadássorozatot a

Széchenyi úti templomban:

Kihagyhatatlan lépések a lelki békéhez: szembenézés, kimondás, elengedés

Jöjjünk, hívogassuk ismerőseinket, s imádkozzunk az alkalmak áldásaiért!

JÓTÉKONYSÁGI KONCERTET RENDEZTEK A SZÉCHENYI UTCAI TEMPLOM FELÚJÍTÁSÁNAK JAVÁRA

Református egyházközségünk Széchenyi utcai gyülekezeti temploma felújításának első szakaszában külső megjelenésben megújult. Fehér színben pompázik, magára vonzza a tekintetet, ezt bárki megállapíthatja, aki a külsejére egy pillantást vet. A munkálatok még nem értek véget, a következő hónapok szorgos munkája révén a szakemberek hamarosan belsőleg is felújítják. A székesfehérvári református napok záró rendezvényén a gyülekezet jótékonyági estét rendezett a további munkálatok elvégzésének anyagi támogatására.

Somogyi László, egyházközségünk lelkészi elnöke köszöntötte a megjelenteket, majd arra emlékeztetett, hogy a jótékonyági koncerten együtt dicsérhetjük a templom igazi Urát és Gazdáját.

Idézett Dávid király 103. zsoltárából: „Áldjad lelkem az Urat és egész belsőm az Ő szent nevét. Áldjad lel-

Igei üzenet, verses köszöntő és lélekemelő koncertműsor Miklósa Erika operaénekes közreműködésével várta a hallgatóságot gyülekezetünk Széchenyi utcai templomában, a negyedik református napok záró rendezvényén.

kem az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled.”

A fehér templom külső szépsége egy ékszer, egy korona. Ragyogó fénypont a Széchenyi utcában. S ha majd a vendégek újból erre járnak, akkor a templomnak az Ur jusson elsőként eszükbe. Hiszen Jézus Krisztus az, aki színtiszta, és ő az, akin nincs sem szégyen -, sem bűnfolt – mondta a lelkipásztor hozzátéve azt is, Jézusé ez a ház.

Később Bolyki Sára szavalta el Túrmezei Erzsébet „Ámon, az ács” című lelki költeményét, majd Fülöp Zoltán építésügyi gondnok tájékoz-

tatta a hallgatóságot a munkálatok legfontosabb részleteiről.

Az ünnepi alkalom kiemelt rendezvénye ez után kezdődött, amikor lélekemelő ének csendülhetett fel a templomi karzatról. Kétségtelen, hogy Miklósa Erika operaénekes koncertje feledhetetlen zenei élménnyel gazdagította közönségét azon a vasárnapon, a Széchenyi utcában. A művész nő zenei szolgálatában Somogyi-Tóth Dániel orgonaművész és Tóth László trombitaművész működött közre. A koncerten megjelent Dr. Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke, Dr. Spányi Antal megyéspüspök képviselője Ugrics Tamás püspöki irodaigazgató, a testvéregyházak vezetői és hívei, valamint a város és a megye vezetői és az önkormányzati testületek képviselői.

- Szűcs Gábor -

EMLÉKEZÉS BOKROS JÁNOSRA

Szeptember utolsó vasárnapján a hajdani, 1989-ben elhunyt fehérvári tanárra és költőre, a református identitású Bokros Jánosra em-

Fotó: nzp

lékeztünk a Széchenyi utcai gyülekezeti házban. A jeles eseményre azok után került sor, hogy a Vörösmarty Társaság 2011 ünnepi könyvhetére kiadta azt az emlékkönyvet, amelyben a költő összes verse és számos róla szóló írás olvasható.

Az irodalmi délutánon Somogyi László lelkipásztor bevezetője után Román Károly, a kötet szerkesztő-

je, Bokros Judit újságíró, a költő lánya, valamint Bobory Zoltán, a Vörösmarty Társaság elnöke és e sorok írója idézte fel a költő alakját. Bokros János

megzenésített verseit Cserta Gábor és Cserta Balázs adta elő.

A hallgatóság számára kiderült, hogy a költő személyében olyan egyéniségre emlékezhetünk, aki rendkívül mives és hittől átítatott poézist teremtett, és nemcsak a helyi, de az országos irodalomnak is jeles alkotói közé tartozott.

- B. I. -

HÍR A KÉK KERESZT CSOPORTRÓL

A mosonmagyaróvári Kék Kereszt csoport 2011. szeptember 17-én tartotta regionális találkozóját a városban. Az alkalmon csoportunk is képviseltette magát.

12-en indultunk, három gépkocsival. Lajos atya igehirdetése után három, talán kissé hosszúra nyúlt, de annál szívhez szólóbb tanúságtételt hallhattunk szabadult szenvedélybe-tegektől.

Az ízletes ebédet követően rövid sé-tát tettünk a hangulatos belvárosban, megcsodáltuk szép katolikus templomukat.

Hálatelt szívvel indultunk haza.

- Hovorka András -

Budai úti hírek

„Az apostolok pedig nagy erővel tettek bizonyosságot az Úr Jézus feltámadásáról, és nagy kegyelem volt mindannyitukon.”
(Apostolok Cselekedetei 4: 33)

Szeptember 6-án vendégeink voltak Klaas Haan és Anne Kruizinga presbiterek a hollandiai Leek testvérgyülekezetéből. Előadást tartottak a presbiteri szolgálat gyakorlatáról a Gyülekezeti Központban. Tempomunk pedig egy új projectort kapott tőlük ajándékba!

Közösségünk első alkalommal tartott Gyülekezeti ebédet szeptember 11-én az istentisztelet után. Örömmel mondhatjuk, hogy nagy sikere volt! 4-5 sörasztalt állítottunk fel az árnyas gesztenyefák alatt. Kedélyes beszélgetés mellett fogyasztottuk el az otthonról hozott finomságokat, gyermekeink pedig új játszóterünket élvezték a finom falatok után. Folytatása következik tavasszal!

A postaládáinkban hetente megtalálható ingyenes FehérVár Újságot ne dobjunk ki! Kéthetente református írásokat, híreket, és programajánlókat olvashatunk az egyházi rovatban! (12. oldal)

Női Baráti Olvasó Kör indult! Alkalmaikat kéthetente hétfőn tartják 17:00 – 19:00 között házi csoportként más-más vendéglátó otthonában.

Jelenleg a „Hazugságok, amiket a nők elhisznek” című könyvet dolgozzák fel együtt.

Információ: Berzéné Erika (Tel.: 30/676-3566;
e-mail: bezdan.erika@gmail.com)

Ifjúsági Klub indult a Ciszterci Gimnázium felsőtagozatos ref. tanulóinak szerdánként a 7. órában (14:00) a 12-es tanterem.

A Budai úti prédikációk interneten is meghallgathatók! (<http://www.albaref.hu/igehirdetesek>) Folytatjuk prédikáció-sorozatunkat az Apostolok Cselekedeteiről írott könyv mai üzeneteiről!

Kezdő konfirmációi csoport indult a Gyülekezeti Központ ifjúsági termében (Széchenyi utca 16.) péntekenként 16: 00 órától! Még lehet jelentkezni 13-16 éves korú fiataloknak!

Igény esetén felnőtt konfirmációi csoportot is örömmel indítanánk! Jelentkezés a lelkésznel!

Ifjúsági Klubunk (Biztos Szikla Klub) péntekenként találkozik 17: 00 órától a Gyülekezeti Központ ifjúsági termében! Ifiseink október 8-án, szombaton kirándulásra indultak vonattal a Budai hegyekbe. A csodálatos napsütésben a Batthyány lépcsőkön keresztül feljutottunk a Kőkapuig, és hosszú menetelés után elértük az Árpád kilátót, majd a Pálvölgyi Barlangot csodáltuk meg. Köszönjük Kőszegi Pál ifi-vezetőnknek a csodálatos túrát!

Urnatemetők halottak napi nyitvatartása:

Október 30. (V) 9:00 - 12:00
Október 31. (H) 9:00 – 15:00
November 1. (K) 9:00 – 17:00

Téli nyitvatartás:

Szerda 15:00 -17:00
Péntek 15:00 -17:00
Vasárnap 9:00 -12:00

Budai úti programok

Dátum	Esemény	Időpont	Helyszín
2011. 10. 23.	Istentisztelet: vendég igehirdetőnk Péli Megan Budapesten élő teológus és misszionáriusnő - Presbiterjelöltek bemutatása! -	vasárnap 10 óra	Budai út
2011. 10. 29.	Budai Úti Zenés Esték: orgonakoncert a Liszt Ferenc emlékévé alkalmából	szombat 16 óra	Budai út
2011. 10. 30.	Ifjúsági Istentisztelet: az Iránytű Dicsőítő Csoport és Hajdú Szabolcs Koppány lovasberényi ref. lelkész szolgálatával	vasárnap 10 óra	Budai út
2011. 10. 31.	Reformáció ünnepe Előadás és istentisztelet	hétfő 18 óra	Baptista Imaház

2011. 11. 01.	Ökumenikus Istentisztelet	kedd 15 óra	Kisfaludi Temető
2011. 11. 01.	Vigasztalás Evangéliuma (városi megemlékezés)	kedd 16 óra	Béla úti köztemető
2011. 11. 01.	Emlékezők Istentisztelete	kedd 17 óra	Budai úti altemplom
2011. 11. 04-06.	Ifjúsági Héttvége csendesnapok	péntek - vasárnap	Balaton-szemes
2011. 11. 06.	Istentisztelet: az igehirdetés az Apostolok Cselekedeteiről írott könyvből szól hozzánk - Presbiterválasztás! -	vasárnap 10 óra	Budai út
2011. 11. 06.	Szórvány istentisztelet	vasárnap 14 óra	Börgönd - Kápolna
2011. 11. 13.	Istentisztelet: az Apostolok Cselekedeteiből	vasárnap 10 óra	Budai út
2011. 11. 13.	Budai Úti Zenés Esték - Caldara: Missa Dominicalis, a Lorántffy Zsuzsanna Kamarakórus (Kiskunhalas) és a szabadkai (délvidék) zeneiskola tanárainak hangszeres kíséretével	vasárnap 16 óra	Budai út
2011. 11. 20.	Istentisztelet: az Apostolok Cselekedeteiből	vasárnap 10 óra	Budai út
2011. 11. 20.	Férfi Délután hitmélyítő találkozó	vasárnap 15 óra	Gyülekezeti Központ
2011. 11. 26.	Adventi Kézműves Készülődés	szombat 9,30 óra	Budai út
2011. 11. 27.	Istentisztelet: advent 1. vasárnapja, gyertyagyújtás	vasárnap 10 óra	Budai út
2011. 11. 27.	Budai Úti Zenés Esték: Adventi Hangverseny, a Zeneművészeti Szakközépiskola növendékei és a győri Széchenyi Egyetem hallgatói közreműködésével	vasárnap 16 óra	Budai út
2011. 12. 04.	Istentisztelet: advent 2. vasárnapja, szeretetvendégség, önkéntes szolgálok köszöntése, gyertyagyújtás	vasárnap 10 óra	Budai út
2011. 12. 11.	Istentisztelet: advent 3. vasárnapja, gyertyagyújtás	vasárnap 10 óra	Budai út
2011. 12. 11.	Idősek Karácsonya	vasárnap 15 óra	Budai út
2011. 12. 18.	Istentisztelet: advent 4. vasárnapja, gyertyagyújtás	vasárnap 10 óra	Budai út
2011. 12. 18.	Gyermekek Karácsonya	vasárnap 15 óra	Budai út
2011. 12. 20.	Budai Úti Zenés Esték: a Csitári Művészeti Műhely karácsonyi koncertje	kedd 17 óra	Budai út
2011. 12. 21.	A Zentai Úti Ált. Iskola Karácsonya	szerda 17 óra	Budai út
2011. 12. 22.	Budai Úti Zenés Esték: a Canticum Novum Kórus karácsonyi koncertje Lovrek Károly karnagy vezetésével	csütörtök 19 óra	Budai út
2011. 12. 24.	Szentesti Istentisztelet	szombat 15 óra	Budai út
2011. 12. 24.	Szentesti Gyertyafényes – Zenés Istentisztelet	szombat 22 óra	Budai út

Rendszeres alkalmaink

Szerda 15:00 – 17:00 Lelkeszi hivatali órák

Szerda 17:00 – Bibliakör

Vasárnap 10:00 – Istentisztelet (párhuzamosan gyermek-istentiszteleteket tartunk két csoportban, ovisoknak és iskolásoknak, valamint gyermekmegőrzést biztosítunk a baba-mama szobában!)

LELKI- GONDOZÓI SAROK

„Passzív
életfeladások”

A lélek (psziché) és a test (szóma) betegségei

összefüggenek, ez még akkor is így van, ha nem csupán a tipikusan pszicho-szomatikus betegségekről beszélünk. Hiszen nemcsak egy lelki-betegségnek lehetnek testi leképződései, hanem egy testi megbetegedésnek is mindig vannak lelki következményei. Egyszerűen szólva „Minden összefügg mindennel!” - ez a szemlélet szerencsére egyre inkább elterjed a mai orvostudományban is, azaz hogy az embert holisztikusan kell gyógyítani (holisztikus szemlélet: a teljességre, az egészre törekvő; az a gyógyítási mód, mellynél figyelembe veszik a beteg lelki,

értelmi, fizikai és szociális állapotát is.)

Isten ilyen holisztikusan akar segíteni nekünk! Az Ő megmentő terve nemcsak arra vonatkozik, hogy a kárhozott állapotából megváltva, bűnbocsánatot és üdvösséget nyerjünk. Ő kegyelmesen helyre akarja állítani, gyógyítani akarja a lelkünket – életünket. Ne felejtjük el azt a nagy igazságot, hogy a mennybe semmi mást nem viszünk magunkkal csak a jellemünket, személységünket, azt, akivé váltunk a földi életünk során.

Mi az ember baja tulajdonképpen? - Saját feje után akar menni, és a saját istene akar lenni!

Mindeközben nem keresi az élet igazán nagy kérdéseire a választ. Nem ezek az igazi kérdések: - Miért nem keresek többet? - Miért nem olyan a boldogság, amilyennek képzeltem? Az igazi kérdések: - Honnan van az élet? - Mi a céloim a földön? - Miért nem tudok szeretni? - Van-e Isten és ha igen

akkor ennek, milyen következményei vannak az életre nézve?

Az ember baja az, hogy önmagában csak a fájdalmas ürességig és az ezzel járó félelemig jut el (nyomás és stressz). Ezzel állapottal járnak a passzív-életfeladások: **beletörődés** (nincs érlelme semminek, csak rosszabb lesz); **addikciók**: kevés örömet adnak, de annál több árat kérnek ezért; **harag és csalódottság táplálása**: emésztési panaszok, az epe, és a máj betegségei, a páros szervek betegségei

„Előtökbe adtam az életet és a halált, az áldást és az átkot. Válaszd hát az életet, hogy élhess te és utódaid is!” (5Móz 30: 19) Fogadd el az életet, de ne beletörődéssel, hanem Isten kezéből, mert minden nehézségével együtt Ő önmagát adta a te segítőddül!

Ha akarsz róla beszélni, a többit személyesen!

- Berze János -

LELKI ÚTRAVALÓ

„Ne aggodalmaskodjatok a holnap felől, mert a holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai felől.

Elég minden napnak a maga baja.”

Máté 6,34

Uram!

Te igazán nem hirdetted a jövő iránti felelőtlenséget.

Ha azt érezném ki a szavadból, teljességgel félreértenék. Inkább megint csak az az igazság - mint olyan sokszor -, hogy a szokásos emberi gondolkodás erősen eltér a Te isteni bölcsességedtől.

Fogj engem iskoládba. Én egyrészt elhordozhatatlan tehernek érzem a jövő sok gondját, mintha mind ma kellene viselnem, másrészt pedig olyan könnyelműen játszom a mai nappal, mintha napjaim nem volnának megszámlálva.

Te viszont meg akarsz győzni arról, hogy a jövőt Istennem teszi rám bénító teherként, hanem mindenestől a saját kezében tartja azt. Belőle mindig csak egy napra való gondot helyez reám. Ezzel részint szabaddá akarsz tenni, részint a máért való nagy felelősségemre ébresztesz.

Uram!

Ma ugyan erről nem beszélsz, de azt hiszem, akkor értelek meg legjobban, ha úgy élek a mai napommal, mintha ez volna az utolsó napom. Ez a meggondolás föloldoz a holnapi nap terhe alól, a mai napnak viszont megadja a komoly súlyát.

Lelki útravalónk Ordass Lajos: Útravaló c. könyvéből való.

„Rohanó világunkban az idő a legfontosabb dolog, amit adhatunk valakinek.”

(Gary Chapman)

Könyvajánló Házak könyve

Apa, Anya és a gyerekek letelepednek az ebédlőasztalhoz. Apa fel-lapozza a házikós könyvet. Van ott még Valaki.

Hiánypótló mű jelent meg Családi áhítatoskönyv címmel a Dunamelléki Református Egyházkerület gondozásában idén pünkösdkor.

Régen természetes volt, hogy a hívő családok rendszeresen körbeültek az asztalt, és a családfő vezetésével legalább hetente egyszer áhítatot tartanak.

- A kilencvenes években ifjúsági közösségbe járó fiatalok mostanra már családostok. Tovább kellene vinniük a református örökséget, de nem tudják, hogyan tegyék - vélekedik a kötet egyik szerzője, Fodorné Ablonczy Margit.

Házi kincses ládika

Legszebb családi örökségeink közé tartoznak azok a bibliák, amelyek a nagyszüleink által feljegyzett családfát őrzik. Erre is gondolva hagytak helyet a szerzők a családoknak, hogy beírassák saját példányukba a születésnapokat és a közös emlékeket. Külön áhítatokat tartogat a kötet az egyházi ünnepnapokra és a nyaralás idejére is. Az írók nem datálták napra pontosan az elmélgedéseket, szabad kezét hagyva a családoknak az egyes szakaszok felhasználásában. Az áhítatok ugyanakkor építenek is egymásra. Nem véletlen, hogy a hónapokat egy-egy házikó és a hozzá tartozó szimbólumok jelölik. - A családi élet, ahogy a ház is, építkezés eredménye - véli Bölcshöldi András szerző. - Könyvünk a család lelki házának épülését szeretné segíteni - teszi hozzá.

Kell a hegyi beszéd

Aki óvodás korú vagy kamasz gyermekével szeretné megosztani a bibliái alapigazságokat, mintát kaphat a beszélgetésekhez, ha kezébe veszi az igényes kivitelezésű kötetet. Az egész éven végighúzódó heti áhítatok a hegyi beszédre épülnek, az imádságok és a rövid, napi elmélgedések pedig tovább mélyítik a heti témát. A szerzők megtörtént eseteket dolgoztak fel, hiszen szándékukban áll, hogy hétköznapi családok lelki életét hozzájuk hasonló emberek életéből vett példákkal inspirálják. A gyerekszájak, az elgondolkodtató idézetek és az énekek az egész család örömeire lehetnek, míg a mindennapokat színesítő és a családtagokat összekovácsló feladatok segítenek aprópénzre váltani az aktuális üzenetet.

(Forrás: www.dmrek.hu)

Elindult a református hitoktatás

Berze János lelkész

- Ciszterci Szent István Gimnázium
- Gyülekezeti Központ kezdő konfirmációi csoport

Berzéné Bezdán Erika vallásnár

- Ciszterci Szent István Gimnázium

Besszerné Halmi Györgyi

hitoktató

- Felsővárosi Óvoda
- Kossuth Lajos Ált. Iskola
- KÖFÉM Óvoda

Kohonné Ambrusz Éva hitoktató

- Felsővárosi Általános Iskola
- Kodály Zoltán Ált. Iskola
- Szénatéri Ált. Iskola
- Vizivárosi Ált. Iskola
- Zentai Úti Ált. Iskola

Konrád Ferenc hitoktató

- Ciszterci Szent István Gimnázium
- Hétvezér Általános Iskola
- István Király Ált. Iskola
- II. Rákóczi Ferenc Ált. Iskola
- Sziget Utcai Ált. Iskola
- Tolnai Utcai Ált. Iskola
- Vasvári Pál Ált. Iskola
- Vörösmarty M. Ált. Iskola

Somogyi László

lelkész – vallásnár

- Gyülekezeti Központ haladó konfirmációi csoport
- Gyülekezeti Központ felnőtt konfirmációi csoport

Újvári Sándor Csaba

beosztott lelkész

- Táncsics Mihály Ált. Iskola
- Tóvárosi Ált. Iskola

Varga Tünde segédlelkész

- Németh László Ált. Iskola

DIAKÓNIAI PERCEK

A SZERETET SZOLGÁLATÁBAN

„Jézus mondja: Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki ezt mondja neked: Adj innom!; te kérted volna őt, és adott volna neked élő vizet.” Jn.4,10.

A Székesfehérvári Református Egyházközség szervezésében 2011. szeptember 23-án került megrendezésre az első regionális diakóniai nap, ahol a szeretetszolgálat lényegéről, feladatairól hallhattunk előadásokat és láthattunk bemutatókat.

Somogyi László lelkipásztor nyitó áhítata után Jakab Sándor lelkipásztor a mezőföldi egyházmegye diakóniai előadója a Friedrich von Bodelschwing nevéhez fűződő Bétheli diakóniaszolgálatról számolt be. Az 1872-ben létrehozott németországi intézet kezdetben fogyatékosok számára létesült, mára azonban egy gazdaságilag jól működő szervezeté nőtte ki magát, amely nemcsak a rászorulókon segít, hanem számos tartományban folytatott hatékony munkájával több tízezer embernek is biztosít megélhetést.

Pál Sándor, a Magyar Reformá-

tus Szeretetszolgálat Alapítvány Kuratóriumának elnöke, folytatta az előadások sorozatát. Tőle megtudhattuk, hogy a szeretetszolgálat dolgozói milyen sokrétű, önkéntes munkát látnak el hazánkban és más katasztrófa sújtotta területeken egyaránt. Vad Lilla többek között a Kárpát-medencei református önkéntes napokról „Szeretethíd”-ről tartott tájékoztatót. Somogyi Eszter oktatósszervező pedig a diakóniaszolgálat továbbképzési lehetőségeiről beszélt. A délelőtti programot Dani László gyülekezeti diakóniai referens zárta le.

Az előadások meghallgatása után a látogatók szeretetvendégségen vettek részt, ahol elfogyasztottuk a testvérek által készített finomságokat. Az asztalon felsorakozott ételek mennyisége megmutatta, hogy milyen sok segítő kéz munkálkodik gyülekezetünkben.

A megvendéglés után Bányai László nyugdíjas lelkipásztor fényképekkel színesített élménybeszámolójával folytatódott napunk. Lelkesedéssel hallgattuk, hogy milyen alázattal és hálatelt szívvel végezték munkájukat a szeretetszolgálat dolgozói, például a Dunaalmási Református Szeretetotthonban is. Ez az alázatos elhivatottság követendő példa lehet sokunk számára.

A nap zárásaként a jelenlegi diakóniai szolgálat működéséről és feladatairól tartott beszámolót Somogyiné Gyüre Mara, református diakónus. Az előadásából kiderült, hogy mekkora szükség van a szeretetszolgálatra a mai társadalomban is.

Szerintem minden résztvevő nevében mondhatom, hogy várjuk ennek a napnak a folytatását.

- Szabó Brigitta -

ALMA ÜNNEP DUNAALMÁSON

Szeptember 15-én kora reggel ötven indultunk útnak a Dunaalmási Szeretetház Fogyatékosokat Ápoló Gondozó Otthonába.

Gyülekezetünk hosszú évek óta szeretetteljes kapcsolatot ápol az otthonnal, így önkéntes csoport utazik időközönként, hogy az ott dolgozóknak segítséget nyújtsanak. Így történt ez most is.

8 óra körül érkeztünk meg az otthonba, ahol kedvesen, reggelivel vártak bennünket. Reggeli után munkához láttunk. A színpadon már lázas készülődés folyt, szorgos kezek készítették a dekorációt. A mi kis csapatunk a teraszon dolgozott, padokat, asztalokat takarítottunk, utána pedig

megterítettünk, ásványvizet, üdítőt, süteményt raktunk az asztalokra.

10 körül járt az idő és érkeztek a vendégek, akiket Dudó Bohóc zenés hangolója fogadott. Testvérintézmények hasonló sorsú lakói jöttek, - hogy néhányat említsek közülük, Kömlőd, Sajósenyje, Kalocsa, Cegléd, Tiszafüred - hogy együtt ünnepeljenek, szerepeljenek az Alma ünnepen.

10 órakor elkezdődött az ünnepi műsor, melynek üzenete: „Nyitott kézzel szeretni”.

A gondozottakat és a vendégeket az intézmény igazgatónöje, Martonné Livia és Márkus Dániel tiszteletes úr a szeretetotthon lelkipásztora kö-

szöntötte, majd igére hangoló ének következett.

Az áhítatot Csáky László szomódi tiszteletes úr tartotta. Máté evangéliumának 8. igeszakasza 5-8 terjedő versét - „Jézus meggyógyítja a kapernaumi százados szolgáját” - olvasta fel, kiemelve belőle, hogy „Szólj egy szót, jól!” Ezután Szabó István nagytiszteletű úrtól, az intézet volt lelkészétől köszöntek el nyugdíjba vonulása alkalmából. Az alkalomhoz illő ajándékkal kedveskedtek neki, egy almafa csemetét kapott emlékül.

Az Alma Együttes műsorral, majd a csoportok énekkel, tánccal, versmondással és mesés játékkal kedveskedtek

a jelenlevőknek.

Elérkezett az ebédidő, ahol csoportunk a felszolgálásban segédkezett. Miután mindenki megebédelt, a támogatóktól érkezett egy csodálatosan szép és nagy torta, melyet a gondozottak és a vendégek között osztottak szét.

A színpadon délután folytatódott a műsor a csodálatosan szép őszi időben. (Dudó bohóc műsora, táncso-

port fellépése, a rajzverseny résztvevőinek díjazása)

Csapatunk az ebéd utáni rendrakásban és a takarításban is segített, és még egy kicsit gyönyörködtünk a gyerekek műsorában.

Miután már további segítségre nem volt szükség, meghatottan indultunk hazafelé sok-sok élménnyel, amit a gondozottaktól kaptunk.

Az Úr Jézus mondja: „Szeresd fe-

lebarátodat, mint magadat” (Máté 22:39)

2011 az Önkéntesség Éve, ennek jegyében egy igés könyvjelzőt kaptunk.

„Úgy ragyogjon a Ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a Ti mennyei Atyátokat” (Máté 5: 16)

- Kovácsné Sára -

A KÖVETKEZŐ TÖRTÉNET KÖZELEBB VIHET BENNÜNKET AZ IMÁDSÁG ÉRTELMEHEZ

A következő történet közelebb vihet bennünket az imádság értelméhez:

A férfi lánya megkérte a papot, hogy jöjjön el imádkozni az apjával. Amikor a pap megérkezett, látta, hogy a férfi az ágyban fekszik, a feje két párnával feltámasztva, az ágya mellett pedig egy üres szék. A pap azt hitte, hogy szóltak az idős embernek az ő látogatásáról. „Biztosan várt már engem” – szólalt meg.

„Nem, kicsoda ön?”

„Én vagyok az új segédlelkész - válaszolt a fiatal ember.

„Amikor megláttam az üres széket, azt gondoltam, biztosan tudta, hogy jövök.”

„Ja, igen, a szék” - szólt az ágyhoz kötött beteg. „Becsukná az ajtót?”

A pap, kicsit értetlenül, becsukta az ajtót.

„Ezt sosem mondtam el senkinek,

még a lányomnak sem” - mondta a férfi. „De egész életemben sosem tudtam, hogyan imádkozzam. A vasárnapi istentiszteleten hallottam a papot az imádkozásról beszélni, de az egész olyan magas volt nekem...”

Aztán feladtam minden próbálkozást” - folytatta - „míg egy nap, úgy négy évvel ezelőtt a legjobb barátom azt mondta nekem: "János, az imádkozás nem más, mint egy Jézussal folytatott beszélgetés. Javaslok neked valamit. Ül le egy székre, egy másikat tegyél magad elé, és hit által lásd Jézust azon a széken. Ez nem kísérteties, mert ő megígérte: "Én veletek leszek mindig". Aztán beszélj Hozzá, és figyelj Rá úgy, ahogy most velem teszed.”

Így aztán, kipróbáltam ezt, és annyira tetszett, hogy minden nap néhány órán keresztül ezt csinálom.

De nagyon vigyázok. Ha a lányom meglátná, hogy egy üres székhez beszélek, vagy idegösszeomlást kapna, vagy bezáratna a bolondok házába.”

A lelkész nagyon meghatotta a történet, és biztatta az idős férfit, hogy folytassa így tovább. Aztán imádkozott vele, és visszament a paplakba.

Két nappal később este felhívta a férfi lánya azzal, hogy édesapja aznap délután meghalt.

„És békésen távozott?” - kérdezte.

„Igen, amikor két óra körül indultam otthonról, odahívott az ágyához, elmondta az egyik faviccét, és megpuszilt. Amikor egy órával később hazaértem a boltból, holtan találtam. Volt azonban valami furcsa, atyám. Igazából több mint furcsa - olyan hátborzongató. Úgy tűnik, hogy mielőtt meghalt, apa kihajolt az ágyból, és a fejét az ágy melletti székre hajtotta.”

ID. SOMOGYI LÁSZLÓ LELKIPÁSZTOR HAZATÉRT MEGVÁLTÓJÁHOZ

„Mert én tudom, hogy az én Megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.” Jób 19,25

Szomorú szívvel, de Isten kegyelmét megragadva, az örök élet ígéretét hittel megvallva tudatjuk mindenkivel, aki szerette, ismerte és kedves testvéreként tartotta számon, hogy drága szerettünk,

id. Somogyi László nyugalmazott szalkszentmártoni református lelkipásztor
életének 78. esztendejében,

2011. október 5-én hazatért Megváltójához, az Úr Jézus Krisztushoz.

Ezúton is köszönjük mindazoknak, akik október 21-én a búcsúztatásán részt vettek!

a gyászoló Család

Gyülekezeti részeink állandó alkalmai**Széchenyi utca****Vasárnap:**

08:30 Istentisztelet (A három nagyünnepen: 08:00)
 10:00 Istentisztelet, gyermek-istentisztelet, ovis istentisztelet;
 17:00 Istentisztelet
 Ünnepe napokon és a hónap utolsó vasárnapján délelőtti úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Hétfő:

16:30 Szervedélybetegségből szabadulást keresők és azokat segítők összejövetele (Kékkereszt csoport)

Keddenként:

első kedd: 18.00 „Egymás terhére hordozzátok” imaóra mindenkinek
 második: 18.00 Presbiteri bibliaóra
 harmadik: 18:00 Keresztelők előkészítő, 19:00 Jegyesoktatás
 negyedik: 18:00 Munkaközösségek, bizottságok tagjainak bibliaórája

Szerdánként: Baba-mama kör 10 órától, Énekkari próba 18:30-tól

Csütörtök 17:00 Gyülekezeti bibliaóra

Csütörtök 19:00 Gyülekezeti bibliaóra (előtte 18.15-től imaközösség)

Péntek 17:00 Biztos Szikla Klub (kisifji)

Péntek 19.00 Fiatal nők köre

Szombat: 18:30 Énekkari próba

19.00 Aktívifji és Júda Oroszlánja Ifjúsági Kör

Minden hó 3. keddjén 17:00 Presbiter feleségek köre

Minden hó 1. szerdáján 15:00 Nyugdíjas lelkész házaspárok, illetve özvegyek bibliaórája a Gyülekezeti Központban

Minden hó 1. péntekjén 14:00 Református Nyugdíjas Klub

Minden hó 2. vasárnapján Teázás a 10 órás istentisztelet után az udvaron vagy a Gyülekezeti Központban

Maroshegy

Szombat: 17:00 Házi Bibliaóra

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet az Imaházban

Budai út

Vasárnap: 10:00 Istentisztelet és gyermekistentisztelet

Szerda: 17:00 Biblia-kör

Hivatali órák: szerda 15.00-17.00

Urnatemető nyitva:

szerda 15 -17, vasárnap 9-12

2011. november 6-án PRESBITER VÁLASZTÁS!

Hálásan köszönjük mindazoknak, akik adományaikkal hozzájárultak a Széchenyi úti templomunk külső felújításához! A költségek kb. felét csak kölcsönből tudtuk rendezni, amit 2012. januárjától 5 éven át kell törlesztenie egyházközösségünknek. Szeretettel kérjük, hogy hordozzák imádságaikban, és továbbra is támogassák adományaikkal ezt a nemes ügyet!

Kérjük Urunktól külső segítséget is, hogy a templom belsejét is mielőbb felújíthassuk!

Lelkészi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

Hivatali órák:

Hétfőtől - Péntekig: 8,30 - 12,30;

Vasárnap: 8,30 -10,00 11,00 -12,00

Tel.: 22/312-785; Fax: 22/398-719;

Mobil: 30/630-8801;

e-mail: hivatal@albaref.hu

Internet: www.albaref.hu

Lelkipásztorok:

Somogyi László, Berze János,
 Ujvári Sándor Csaba, Varga Tünde segédlelkész

Diakónus: Somogyiné Gyüre Mária

Mobil: 30/418-5349

Adminisztrátor: Sárkány Anna

Bankszámla szám:

UniCredit 10918001-00000021-42850004

KÖZCÉLÚ ALAPÍTVÁNYAINK

- Hit, Remény, Szeretet Alapítvány -

Székesfehérvár Széchenyi u. 16.

Tel: 22/312-785

Bankszámlaszám:

Unicredit 10918001-00000053-90940017

Adószám: (Szja 1 %-hoz) 18501317-1-07

Céljai, s és egyéb tudnivalók: www.albaref.hu

Református Egyház technikai száma:

(Szja 1%-hoz): 0066

INTÉZMÉNYEINK ELÉRHETŐSÉGEI**Olajfa Református Óvoda:**

8000 Székesfehérvár, Horvát l. u. 1.

Tel.: 22/316-378; e-mail: ovoda@albaref.hu

Vezető óvónő: Tóthné Tereánszki Márta

Talentum Református Általános Iskola:

8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 20.

Tel.: 06-22/310-018, e-mail: iskola@albaref.hu

Megbízott igazgató: Szanyó Gáborné

Felhívjuk a Kedves Testvérek figyelmét, Egyházközösségünk Széchenyi utcai templomának felújítási munkálataira szánt adományaikat, pénzübeli felajánlásait az alábbi bankszámlára szíveskedjenek eljuttatni:

Unicredit 10918001-00000021-42850004

Letölthető ige hirdetések Mp3 formátumban!

e-mail: bekesseg@albaref.hu

www.albaref.hu

BÉKESSÉG
 A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
 EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Az újság megjelenik évente 6 alkalommal.
 Felelős szerkesztő: Somogyi László
 Szerkesztő: Schrenk Éva
 Nyomdai munkák: Bezsit Bt., Felelős vezető: Farkas István